

Každá láska něco stojí

Anna Maclová
ředitelka
Diecézní charity

Adalbert

měsíčník královéhradecké diecéze
2/2020 / ročník XXX / 29 Kč

10 Dobrovolníků není nikdy dost

20 Jak je důležité mít tatínka

17 Arcibiskup Karel Otčenášek: 100 let

27 Hospic očima pacienta

ÚNOROVOU VZPOMÍNKU V ŽELIVĚ

21.–22. ÚNORA 2020

70. VÝROČÍ

P. JOSEF TOUFAR 1902–1950

*

PÁTEK

10.00

**P. JOSEF TOUFAR, OPAT VÍT TAJOVSKÝ,
P. VÁCLAV SLAVÍČEK, JAN ZMRHAL
A DALŠÍ OBĚTI ČÍHOŠŤSKÝCH UDÁLOSTÍ**

PŘEDNÁŠKA MILOŠE DOLEŽALA

13.30

KŘÍŽ, OBĚŤ, ČÍHOŠŤ V TEXTECH JANA ZAHRADNÍČKA

PŘEDNÁŠKA DOC. JANA WIENDLA

15.00

KŘÍŽOVÁ CESTA P. JOSEFA TOUFARA

S ÚVODEM PROF. P. TOMÁŠE PETRÁČKA,
ČTE JANA FRANKOVÁ A NA VARHANY HRAJE PETR ŽÁK

19.00

KAM ZMIZEL MŮJ STRÝC, PANE PRESIDENTE?

SCÉNICKÉ ČTENÍ S HUDBOU SLAVOMÍRA HOŘÍNKY
A PROMÍTÁNÍM DOBOVÝCH FOTOGRAFIÍ

ČLENOVÉ A AKADEMICI ČESKÉ FILHARMONIE
A DISMANŮV ROZHLASOVÝ DĚTSKÝ SOUBOR

NÁSLEDUJE DEBATA S MILOŠEM DOLEŽALEM, TOMÁŠEM PETRÁČKEM,
HERCI, FILHARMONIKY A DALŠÍMI HOSTY...

SOBOTA

9.00

**P. JOSEF TOUFAR A JEHO CESTA KE KNĚŽSTVÍ
(KNĚŽ-VENKOV-PŘÁTELÉ-NÁSLEDOVNÍCI)**

PŘEDNÁŠKA MILOŠE DOLEŽALA

10.00

**TOUFAROVO KNĚŽSTVÍ JAKO INSPIRACE
A POZVÁNÍ PRO CÍRKEV NAŠÍ DOBY**

REFLEXE PROF. P. TOMÁŠE PETRÁČKA

11.00

MŠE ZA OBĚTI KOMUNISTICKÉ ZVŮLE

CELEBRUJE BISKUP JAN VOKÁL

15.00

ALE CO SE TO S TEBOU STALO V ČÍHOŠTI?

ČÍHOŠŤSKÉ UDÁLOSTI A ŽIVOT P. JOSEFA TOUFARA V LITERATUŘE,
PÁSMO ČTENÍ S VARHANNÍM KONCERTEM PETRA ŽÁKA

PŘEDNÁŠKY SE USKUTEČNÍ V KLÁŠTERNÍM SÁLE ČESKÉ NEBE,
OSTATNÍ SETKÁNÍ V KONVENTNÍM CHRÁMU NAROZENÍ PANNY MARIE

(Z obsahu

- 5 **rozhovor**
Matka je největší charita!
- 10 **dobrovolnictví**
Dobrovolníků není nikdy dost
- 12 **jak to vidím já**
O světcích tohoto měsíce
- 13 **seriál**
Varhany v naší diecézi (2)
- 17 **výročí**
Arcibiskup Karel Otčenášek
- 20 **rodina**
Jak je důležité mít tatínka
- 26 **církev a mládež**
Nový web s programem
citové a sexuální výchovy
- 27 **svědectví**
Hospic Anežky České
očima pacienta
- 28 **aktuality z diecéze**
Most spojuje Neratov
s Polskem
- 29 **IKD – informace**
Královéhradecké diecéze
- 31 Charitní listy

Evidenční číslo: MK ČR E 10261.

Měsíčník. Vydává:

Biskupství královéhradecké,

Velké náměstí 35,

500 01 Hradec Králové.

Adresa redakce:

Tiskové oddělení, Velké nám. 35,

500 01 Hradec Králové,

tel.: 495 063 422,

e-mail: adalbert@bihk.cz

Šéfredaktor: Pavel J. Sršeň

Sazba: Pep-in, s.r.o.

Tisk: Tiskárna v Ráji, s. r. o.,

Semtín.

Cena: 29 Kč.

Roční předplatné: 319 Kč.

Bank. spoj.: Raiffeisenbank, a. s.,

Hradec Králové,

č. ú. 1016004393 / 5500,

variabilní symbol 551,

specifický symbol je evidenční číslo

čtenáře (viz adresní štítek).

ISSN 2570-7531

Zázrak Tříkrálový

Letos je zase rekord. Tříkrálová sbírka se stává podivuhodným fenoménem, který vlastně hýbe naší zemí. Zařazuje se tak na první místa v plošně zamýšlených sbírkách. Je to nádherné, že se dají sebrat desítky milionů v mincích nebo dnes už hlavně v bankovkách.

Je to pravdivý výraz solidarity s potřebnými, je to výraz toho, že mám a z toho co mám, se můžu a chci dělit. Nenechávám si prostředky jen pro sebe, ale myslím na druhé, neznámé potřebné. Jestli se tyto postoje sdílení šíří společnostmi, jestliže narůstají, je to dobré znamení. Nejsme ztraceni v kultuře sobectví a individualismu.

Sbírka tedy vychovává a inspiruje dárce, ale také koledníky. Jsou hodně z řad dětí a ty jsou tak svědky štědrosti lidí, ale i odmítavých postojů, učí se trpělivosti, vytrvalosti ve vztazích a jsou prostě ve službě a tak „nezlobí“.

Vzpomínám si, že se loni v jedné Charitě vybíralo kromě jiného na osobní auto pro zdravotní a ošetrovatelskou službu. Trochu se báli z jistých důvodů říkat, že je to na auto. Jedna babička vhodila do kasičky bankovku a když koledníci odcházeli, tak se zeptala, na co to je. Když se dozvěděla, že je to na auto, tak volala, aby počkali, běžela domů pro další bankovku a řekla: „Na auto je přece potřeba hodně peněz!“

Letos se jedné skupince, kterou tvořila celá rodina, přihodilo, že starší pán přispěl a říkal, že koledníci nemusí nic zpívat, že mohou jít, za chvíli za nimi zavolal, aby se přece jenom vrátili a zazpívali starému otci, kterého on mezi tím vyvezl v prvním patře na invalidním vozíku na balkon... Všechny tato chvíle velmi dojala.

Jistě se tady naplňuje příběh o zázračném rozmnožení (Mt 14, 19 nebo Mk 6.41). Je tam někdo, kde je ochoten dát, podělit se, a Bůh na tom může pracovat – je pak pro všechny. Příběh je prorocí, je znamením, že je to možné a že se to děje také dnes. Jsme toho svědky a máme silnou zkušenost s tímto zázrakem...

▮ Pár chvil před volbou do Poslanecké sněmovny

Matka je největší charita!

Když se řekne Aneta, mnozí si vybaví **Annou Maclovou**, bývalou dlouholetou ředitelku královéhradecké Oblastní charity či náměstkyni primátora města. Od března loňského roku stojí v čele Diecézní katolické charity Hradec Králové.

” Ač oficiálně Anna, Aneta jí všichni říkají od malička. Přiznám, že ani já, a to se známe roky, jsem dlouho nevěděla, že je pro úřady Anna.

Rodiče chtěli původně Anegretu, ale v seznamu křestních jmen nebyla. Nejblíže tomu byla Anna, a tak jsem byla pokřtěna jako Anna, ale začali mi říkat zkráceně Aneta, proto ta dvojakost.

” Když zazní cimbál nebo fujara, své kořeny nezapřete a zpíváte jednu písničku za druhou - trávnice, čardáše, ukolébavky z různých regionů Slovenska.

” Pochádzam z Nového Mesta nad Váhom, tam som strávila svoje detstvo, chodila do základnej školy. (zareagovala prirodzene po slovensky)

Po studiu na Střední ekonomické škole v Trenčíně jsem osm let žila v Bratislavě, tam jsem nastoupila do prvního zaměstnání, absolvovala vysokoškolská studia. Studovala jsem Obchodní fakultu VŠE a přitom i mezioborové studium žurnalistiky na Filozofické fakultě Univerzity Komenského. Chodila jsem do kruhů, kde se začínala cvičit jóga, mluvilo se o výživě, založili jsme Bioklub Příroda a zdraví, to mě bavilo.

” Je-li někdo původem ze Slovenska, předpokládá se u něj více než alternativní pohled na svět přítomnost víry hluboko v duši.

V tradiční víře mě vychovávali možná až trochu pokrytecky, maminka se třeba chodit do kostela bála. Hodně mne

oslovila babička Magdaléna, která nám o prázdninách vyprávěla biblické příběhy a podobenství. V roce 1968, v době společenského uvolnění, jsem přistoupila k prvnímu svatému přijímání i biřmování. Doma jsme poslouchali Hlas Ameriky a Svobodnou Evropu, ze školy jsme chodili do kasáren zpívat sovětským vojákům, typická schizofrenie té doby.

” Oba jsme hledali cestu životem a naše již společné hledání nás přivedlo zpátky ke křesťanství. Objevila jsem i skrze svého muže Krista a hluboký vztah. Nastoupila jsem na úplně jinou cestu.

Zpívání mě přivedlo na soustředění, kde byl jako jeden z lektorů hlasový pedagog František Tugendlieb. Objevoval u sebe v té době hypnotické schopnosti a já jsem se chytla jako dobré médium. Asi čtyři roky jsme se pak v Bratislavě, už dost koncepčně, snad až vědecky, hypnózou zabývali. Od ní vedlo několik cest. Dostala jsem se k Hatha józe, k pránájámě a k různým meditačním technikám. Pak jsem se zaměřila na zen buddhismus a hnutí Haré Krišna. To byla cesta za totality dost neznámá, někdy i nebezpečná, dokonce jsem se zapletla i s černou magií. Právě to neznámé mě asi tak přitahovalo. Dlouhé roky jsem byla vegetariánka, makrobiotička.

Zlom nastal, když jsem se dostala do blízkosti psychotronické společnosti vedené dr. Zdeňkem Rejdákem. Zabývala se např. telepatii, geopatogenními zónami, léčitelstvím apod. V roce 1986 jsem se za velmi zvláštních okolností dostala až na mezinárodní psychotronickou konferenci do Záhřebu. Psychicky jsem se tam zhroutila a ve snu dostala nabídku podané ruky s výzvou: *Bud si čaruj, nebo pojd.* Asi týden před tím přskočilo něco jako jiskra mezi mnou a jedním modrookým mladým mužem z Hradce Králové. *Ano,* řekla jsem si tenkrát, *jdu a přijímám tento vztah.* Petr se v té době taky věnoval józe a byl vegetarián. Oba jsme hledali cestu životem a naše již společné hledání nás přivedlo zpátky ke křesťanství. Objevila jsem i skrze svého muže Krista a hluboký vztah. Nastoupila jsem na úplně jinou cestu.

” Vaším druhým domovem se stal Hradec Králové. Cítíte se tady doma?

Cítím se doma tam, kde mám rodinu. Do Hradce Králové jsem se přistěhovala v říjnu 1987 za svým tehdy již manželem. Později, 18. listopadu 1989, jsme si řekli vzájemně své ano i před Bohem v kostele na Novém Hradci. Narodily se nám tři děti. Ondřej přímo na Štědrý den 1989, symbolicky – Jezulátko. Když nás pouštěli z porodnice, ve Vladislavském sále Pražského hradu probíhala volba prvního porevolučního prezidenta. Pořídili jsme fotku našeho prvorozeného syna v zavinovačce s nápisem *Já, Ondřej Macl, volím Václava Havla* a poslali ji na Hrad. Byly to pro nás velké chvíle, přivést na svět své první dítě již do nové doby.

Tadeáš se nám narodil v červnu 1992, to mateřství jsem si, již jako zkušená matka, mohla lépe vychutnat. Se třetím synkem Mariánkem bylo všechno velmi zvláštní. Po rodičovské dovolené jsem nastoupila do Střediska amatérské kultury IMPULS. Organizovala jsem výstavy, kurzy fotografování, založili jsme Volné sdružení východočeských fotografů, vytvořili nový časopis Fotoimpuls.

Hodně mě to v té době naplňovalo, ale život mě volal jinam. V Oblastní charitě hledali ředitele, byla jsem oslovena, zda bych to nezkusila. Rozhodovala jsem se delší čas. Naše rodina v té době navštívila komunitu Institut Krista Velekněze ve slovenských Žakovcích. Katolický kněz Marián Kuffa tam budoval zařízení pro osamělé lidi se zdravotním postižením. S lidmi a pro lidi, o které nikdo nestojí. Toto dílo nás hodně oslovilo, i přístup toho kněze. V poslední večer pobytu jsem klečela v kapli: *Bože, když myslíš ... tady jsem.* Podala jsem přihlášku do výběrového řízení. Uvědomovala jsem si, že se vzdávám jistoty a pohodlí, přijdou starosti a problémy. *Zvládnu to, seženu peníze na provoz? Budu umět řídit lidi?*

Nastoupila jsem 1. ledna 1998, s plnou vervou se pustila do práce a ejhle, koncem února jsem zjistila, že se na svět hlásí nový človíček. To mě zaskočilo. *Pane Bože, co teď? Chtěl jsi mě v Charitě, tak jsem tady, a najednou dítě?* Otec Marián zrovna projížděl Hradcem Králové. *Maroši, čekám dítě, co mám dělat?* A on mně tehdy řekl: *Matka je největší charita!* Ta věta mně zní v uších dodnes, naplnila se do puntíku. Přijala jsem to dítě, pro které kluci vybrali jméno po tomto knězi. Mariánek se narodil v srpnu 1998 jako velice krásný chlapeček.

77 Jenže váš život je plný zvratů...

Bohužel, již v porodnici zjistili problém, Mariánka převezli do nemocnice v Motole a hned operovali. Diagnóza byla velice nejasná, až téměř po roce se zjistilo, že má nevléčitelnou nemoc, Menkesův syndrom. Uvažovali jsme o založení nějaké komunity pro rodiny s postiženými dětmi. Prognóza však byla

nepřející. Zaměřili jsme se proto na to, aby nám spolu bylo co nejvíc hezky. Život s Mariánkem, to by bylo na delší povídání. Těch téměř 18 měsíců, co byl mezi námi, bylo protkáno nesmírným utrpením, obětí, poznáním, vděčností. Vnímali jsme jej jako živého Krista mezi námi, mohli s Ním rozmlouvat, dívat se do Jeho tváře, očí, dotýkat se Jeho ran. Prošli jsme si s ním Kalvárií právě v době před Velikonocemi a zažili i chvíle vyvanutí do Boží náruče. Nikdo mi nevezme víru, že náš život zde nekončí. Skrze něj jsem poznala hodnotu každého lidského života, Mariánek neřekl jediné slovo a přitom zanechal hlubokou stopu nejenom v našich srdcích, ale i ve světě. Je patronem Domova pro matky s dětmi, který vznikl po jeho smrti, tamní volnočasový klub nese jeho jméno. Vedl nás také k založení Střediska rané péče Sluníčko.

77 ...poslední léta života
mojí maminky jsou
skvělým příkladem
toho, jak nastavení
správné péče
a podmínek absolutně
zastaví touhu po
ukončení života před
jeho přirozeným
naplněním.

Naše rodina a přátelé na něj dodnes vzpomínáme. Mariánek zemřel 2. dubna roku 2000. V ten samý den, o pět let později, zemřel sv. Jan Pavel II. Takže vzpomínáme na oba. Skutečně jsem prožila, že matka je největší charita. A souběžně jsem mohla poznat, co Charita, jako organizace, přináší rodinám. Zdravotní sestry nám totiž ve stejné době pomáhaly s péčí o manželovu maminku, která byla pátým rokem s ochrnutím doma na lůžku. Zemřela jen pět měsíců před Mariánkem a rovněž si prošla v závěru života doslova křížovou cestou. Také ona byla pro nás úžasným příkladem statečnosti, odevzdanosti a naděje, učitelkou Lásky. Oběma patří náš velký dík.

77 Před deseti lety dostal život váš a vaší rodiny nový rozměr. Do Hradce Králové jste přestěhovali maminku. Mária Karolová byla talentovaná výtvarnice, věnovala se lidové tvorbě. Originálními kraslicemi, postavičkami z kukuřičného šustí a betlémky ve skořápkách z vlašských ořechů léčila svou bolest.

V tomto období se opět diskutuje o eutanazii. A právě poslední léta života mojí maminky jsou skvělým příkladem toho, jak nastavení správné péče a podmínek absolutně zastaví touhu po ukončení života před jeho přirozeným naplněním. Před deseti lety, kdy jsme byli o Vánocích na Slovensku, jsme našli maminku ve stavu úplného psychického vyčerpání. Důvodem byly neustávající bolesti spojené s bércovými vředy a dalšími příznaky těžkého diabetu. Brečela a chtěla umřít. Řekli jsme dost a vzali ji do Hradce. Zde se jí dostalo odborné zdravotní péče, dvakrát jí udělali plastiku, užívala si své dospívající vnuky. Velkou posilou jí byla i pravidelná návštěva bohoslužeb, kterých se na Slovensku již několik let účastnit nemohla. Plně ožila, do vínku dostala deset let krásného, kvalitního života. Začátkem roku 2013 měla dokonce samostatnou výstavu své lidové tvorby v Galerii Na mostě, stala se hradeckým pokladem (projekt představující veřejnosti aktivní seniory, kteří jsou svým životem inspirací pro druhé).

77 Užila si vaše děti, své vnuky?

Velice silný vztah měla zejména se starším synem Ondrou. Za knížku *Miluju svou babičku víc, než mladé dívky* dokonce získal Cenu Jiřího Ortena 2018. Kritika ji označila jako prevértovské ohlédnutí za ženou, která i největší hrdiny sladce houkala na kolenou, babičkou osobní i babičkou archetypální. Prarodiče se mohou hluboce zapsat do srdcí svých vnoučat. Jako já jsem měla babičku Magdalénu, naši kluci dostali dar, že mohli zažít babičku Máriu. A že je hodně ovlivnila v životě. Zakusili jsme i těžké časy, když jí tělo pomalu vypovídalo službu. A opět nám pomohli andělé z Charity - zdravotní sestry, později i pečovatelky. Zapojením

Rodina

domácí péče a díky hlavně mému manželovi a synům, se nám povedlo doprovodit ji až takřka do posledního dne v jejím bytě, jen poslední týden byla v nemocnici. Stálo nás to hodně energie a času, ale nelitujeme toho. Naopak, mám nyní dobrý pocit, že jsme to v rámci svých možností zvládli se ctí. Občas se mi o ní zdá, věřím, že je spokojená. Maminka byla velice oblíbená i ve farnosti u kostela Nanebevzetí Panny Marie. Když jsme se s ní loučili, přišlo hodně lidí. Pohřeb měla potě na Slovensku.

„Jakou roli hrál ve vašem životě otec?“

Mám pocit, že v dětství a dospívání jsem měla silnější citový vztah s tátou, a to i přesto, že jsem se někdy navenek za něj styděla. Jsem totiž přesvědčena, že byl Rom, byl hodně snědý, ale u nás se o tom nikdy mluvit nesmělo, bylo to

tabu. Trpěla jsem tím, navíc měl sklony k alkoholu, ale byl to spíš on, kdo kolem mne prošel, pohladil mě po vlasech. Taky jsem s ním mohla rozmlouvat o psychotronice – četl Břetislava Kafku (1891–1967, *psycholog a sochař, rodák z Červeného Kostelce*). Byla jsem na něj hrdá, že v roce 1968 vystoupil ze strany, i když jsem kvůli tomu nebyla napoprvé přijata na vysokou školu. Zemřel před více než dvaceti lety. Pro úplnost bych doplnila, že na Slovensku mám ještě sestru Mariku starší o osm let.

„Když jste před několika lety vstoupila aktivně do politiky, mnozí to nechápali. Pociťovali rozčarování, možná až zklamání z vašeho kroku.“

Důvodem mého vstupu do politiky byla nespokojenost především s nerovným přidělováním dotací poskytovatelům

sociálních služeb. Když jsem se ptala, proč dostáváme méně než jiní, když děláme dvakrát tolik práce, dostalo se mi odpovědi, že my si ty prostředky seženeme jinak, například skrze Tříkrálovou sbírku. To se mi nelíbilo, říkala jsem si, že by měly být rovné podmínky pro všechny, výtěžek z Tříkrálové sbírky napomáhá spíš rozvoji služeb, zkvalitnění podmínek a realizaci projektů navazujících na sociální služby. V roce 2010 jsem úspěšně kandidovala do zastupitelstva města, po roce jsem se stala náměstkyní primátora. Boží prozřetelnost mě přivedla tam, kam jsem se dříve chodila hrbit a žádat o dotace. Najednou jsem dostala příležitost podílet se na změnách systému financování, a to i na úrovni kraje.

Před rozhodnutím, zda opustit po 14 letech Oblastní charitu a odejít na

Historicky první tříkrálovou sbírku iniciovala Anna Maclová s tehdejší hradeckým biskupem Dominikem Dukou; foto Roman Binder

Velkou vášní Anny Maclové je houbaření

magistrát, jsem se vydala k Pražskému Jezulátku. Když jsem vyšla ven, věděla jsem, že mám jít. Bylo to jako tenkrát v Žakovcích: *Tady jsem!* Tam to bylo: *Tady jsem, tak já jdu.* Teď: *Tady jsem, volal jsi mě?* Od té doby mě to provází. V posledních letech jsem se na takovou křížovátku dostala právě v souvislosti s volbami opakovaně. Po těch posledních, ač jsme jako Koalice pro Hradec posílili, jsme nabídku pokračovat ve vedení města nepřijali, a tak jsem se vrátila do Oblastní charity, tam chvilku pobyla, a pak znovu uslyšela tu výzvu. *Tady jsem, volal jsi mě?*

77 Mnozí vnímají politiku jako něco, s čím by si neradi zadali. Bylo to v ní horší nebo lepší, než jste předpokládala?

Zejména první roky byly hodně náročné. Než se člověk rozkoukal, zmapoval si jednotlivé oblasti, ke kterým je povinen se vyjadřovat. Než pochopil všechny ty procesy, souvislosti, záměry, úmysly. I přesto, že jsem byla ve vedení města, bylo někdy hodně těžké prosadit svůj názor, kvalitní projekt, mimo jiné i v důsledku výrazné mužské převahy. Na první tiskovce mi jeden novinář řekl: *Vy jste dělala tak úžasné věci, dívím se, že jste se přišla ušpinit.* Je nutné zůstat sám sebou, zachovat si svou tvář. Otevřeně říkám, že ne vždy se to člověku daří. Při některých jednáních jsem měla doslova křeče, abych měla sílu udržet si svůj názor, snad

jsem toho moc nezkazila. Marek Orko Vácha – římskokatolický kněz, teolog, přírodovědec, pedagog a spisovatel – nedávno v televizi Noe hovořil o tom, že křesťan by se měl zajímat o věci politické a být v nich aktivní. Stejně jako by měl přirozeně dělat charitu, starat se o dobro pro jiné. Když je pro to vybaven, neměl by se tomu bránit a měl by jít. Pokud budeme pasivní a necháme dělat politiku lidem, kteří nemají nejčistší úmysly, tak to špinavá hra vždycky bude. Věřím mladým lidem a jejich prodemokratické aktivity podporuji. Není mi jedno, v jaké zemi žijeme a o svobodu musíme pečovat.

77 Boží prozřetelnost mě přivedla tam, kam jsem se dříve chodívala hrbít a žádat o dotace. Najednou jsem dostala příležitost se podílet na změnách systému financování...

77 Láska má mnoho podob. Caritas se nejčastěji překládá jako láska milosrdná, dávající a pomáhající. Ubi caritas, Deus ibi est aneb kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh. Jaké to je žít s Charitou a charitou?

V první řadě jsem vděčná za to, že dobrý Bůh mne spojil s Pétou a oba nás přitáhl k Sobě, skrze různé životní situace naší rodiny nám dal dosud kvalitní školení. Petr je partnerem, o kterého se lze vždy opřít, navíc do Charity vstoupil ještě dřív než já, jako terénní pracovník pracuje s lidmi bez domova přes 23 let. Takže s Charitou a charitou žije dlouhodobě celá naše rodina. Oba synové se účastnili různých projektů např. živého Betlému, štědrovečerních večerů v azylovém domě.

Na druhou stranu, každá láska něco stojí. Vyrzím hodně, ale přesto přicházejí chvíle, kdy ani moje víra není tak pevná, jak si myslíte. Přichází zkrat a dno. Jsou různé cesty, jak z toho ven. Pro mě ta cesta je Bůh. Nejvíce mi pomáhá dojít si za mým zpovědníkem ke svátosti smíření, která mne nasměruje a dodá sílu.

A možná i náš rozhovor byl dobrý k tomu, že jsem si promítla některé kapitoly svého života. Jsem nakonec ráda, že jsem tuto retrospekci udělala, protože jsem si uvědomila, že mám za co děkovat.

Trápí mne spíše stav naší společnosti i napětí ve světě v důsledku nedostatku lásky. Snad jsme ji alespoň trochu společně s králi v průběhu Tříkrálové sbírky přenesli z vánočního období do všedních dnů letošního roku.

Eva Zálešáková)

Středověké umění východních Čech

V Hradci Králové se připravuje unikátní výstava **Uprostřed Koruny české – Gotické a raně renesanční umění východních Čech 1250–1550**.

Unikátní soubor východočeského gotického umění bude vystaven poprvé a zaplní téměř celý interiér nově zrekonstruované výstavní budovy Muzea východních Čech. Poprvé v novodobé historii představí ucelený pohled na bohatství regionu východních Čech v období od 13. do 16. století. Na výstavě bude shromážděno přes čtyři stovky uměleckých předmětů zahrnující sochy, deskové obrazy, celé středověké oltáře, knižní malbu, archivaie, umělecké řemeslo, archeologické památky a doklady každodennosti středověkého člověka. Nejrozsáhlejší konvolut uměleckých děl zapůjčilo Biskupství královéhradecké.

„Z diecézních fondů bylo zapůjčeno více jak padesát různorodých uměleckých

předmětů. Jde mimo jiné i o sochy, malby, umělecké řemeslo či textilie. Mezi nejzajímavější bych zařadila Ledečský misál jako ukázkou rukopisu, kasuli z Rohenic jako zástupce textilního řemesla a Kalvárii z Orlického Záhoří, která dokládá jedinečný příklad této ikonografie v rámci východních Čech“, sdělila k zápůjčkám Jana Tauchmanová, vedoucí diecézního konzervátorského centra, podle které výstava dokládá, že církev byla a je součástí společnosti a že se kromě mnoha dalších činností stará o svůj movitý majetek a tím také přispívá ke kulturnímu rozvoji společnosti.

Výstava bude sledovat i proměnlivé vztahy mezi východními Čechy a sousedními oblastmi, zejména se Slezskem. Soubor bude doplněn také o prestižní zápůjčky z Polska, Rakouska a Německa. „Všechny představované artefakty dokládají vysokou kulturní úroveň regionu, jehož byl Hradec Králové od nepaměti přirozeným centrem“, zdůrazňuje jedna z autorek výstavy Helena Dáňová.

Záštitu nad výstavou převzali: hejtman Královéhradeckého kraje PhDr. Jiří Štěpán, Ph.D., hejtman Pardubického kraje. JUDr. Martin Netolický, Ph.D. a Biskupství královéhradecké.

Partneři výstavy: Biskupství královéhradecké, Muzeum Ziemi Kłodzkiej w Kłodzku.

Výstavu bude možné shlédnout od 7.2. do 28. 6. 2020.

(Knižní tipy

Nakladatelství Paulinky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
t. 224 818 757, objednávky@paulinky.cz
www.paulinky.cz

Henri J. M. Nouwen

Návrat ztraceného syna

Roku 1983 Nouwen poprvé zahlédl reprodukcí slavného Rembrandtova obrazu, na němž otec objímá marnotratného syna. Jednotlivé postavy na obraze k němu promlouvaly tak mocně, že o nich musel rozjímat po mnoho dalších let. Postupně se našel v obou synech, a nakonec největší výzvou bylo povolání stát se milosrdným otcem, který už neřeší sebe, ale má otevřené srdce i náruč pro všechny „ztracené“. Brož., 200 s., 229 Kč

Elisabetta Fezzi – Gabriele Amorth

Otec Amorth jak ho neznáte

Svědectví o prosté, ale skálopevné víře paulínského kněze, jemuž se podařilo přimět církve, aby nejen znovu začala brát vážně biblické učení o působení andělů i démonů v dějinách spásy, ale především aby se ve službě exorcistů zapojila do boje proti Zlému. Brož., 224 s., 299 Kč

Dobrovolníků není nikdy dost

Když jsme v **Diecézním centru pro seniory** hledali aktivní seniory dobrovolníky, kteří by nám pomáhali na akcích, během nichž je potřeba přiložit k dílu více rukou, přihlásila se nám ochotně a s nadšením také paní **Bohuslava Nunvářová** z Hradce Králové. Po krátké době projevila ještě zájem o další službu – o dobrovolnictví v domově pro seniory.

V té době už měla za sebou mnohaleté zkušenosti s dobrovolnictvím ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové na Oddělení onkologie. Za svoji bohuľibou činnost získala dvě ocenění – Cenu Křesadlo a Cenu sociálních služeb Královéhradeckého kraje. Pojďme společně s ní nahlédnout, jak taková dobrovolnická služba probíhá, co pro ni znamená, kde čerpá sílu a co by doporučila těm, kdo se o dobrovolnictví zajímají.

„Bohunko, znám vás jako velice aktivní ženu, která jako dobrovolnice pomáhá ve Fakultní nemocnici, domově pro seniory a zároveň v našem Diecézním centru pro seniory. Co vás k těmto činnostem přivedlo?“

Ano, mám hodně aktivit, ale vždy se najde ještě čas udělat něco navíc. Pro mne to je právě dobrovolnictví. V nemocnici, kde je pacient odloučen od své rodiny a známých, potřebuje také ještě někoho,

kdo mu dodá podporu v nemoci. Proto jsem se rozhodla, že se přihlásím. Mám ráda lidi. Jsem přesvědčená, že každý člověk, který je jen trochu zdravý a má soucit s druhými, by se měl snažit pomoci těm, kteří na tom nejsou zrovna dobře. Řekla jsem si, že když mohu, tak musím.

„Mohla byste čtenáře seznámit blíže s aktivitami, které vykonáváte? Jak probíhá dobrovolnictví u nemocných, u seniorů, v Diecézním centru pro seniory?“

Na oddělení onkologie v nemocnici je to náročné, zjišťuji ale, že taková návštěva dobrovolníka pomáhá pacientům lépe snášet někdy i dlouhý pobyt v tomto zařízení. Vyprávíme si, zasmějeme se a hlavně nemluvíme o nemocech. Tito pacienti nechtějí slyšet lítost nad sebou, ale spíše potřebují blízkost člověka a soucit. V domově seniorů už mám stálou paní, za kterou docházím a která se vždy velmi těší, když

přijdu. Dáme si spolu kávu a probereme vše, co se od poslední návštěvy událo. V diecézním centru, kam též ráda chodím, se snažím přispět pomocí při organizaci akcí, jako je diecézní setkání seniorů, akademie pro aktivní třetí věk a během aktivit určených animátorům seniorů.

„V nedávné době jste obdržela ocenění za dobrovolnictví v sociální oblasti, které uděluje Královéhradecký kraj a v minulosti jste také získala dobrovolnickou cenu Křesadlo. Co to pro vás znamená?“

Ano, v roce 2011 jsem obdržela první ocenění - Křesadlo 2010 - cenu pro obvyčejné lidi, kteří dělají neobvyčejné věci. Ani se mi nezdá, že dělám neobvyčejné věci, je to pro mne samozřejmost. Nedávné ocenění - Cena sociálních služeb 2019 - mne znovu utvrdilo, že je má práce k dobru a je uznávána. Tato dvě ocenění mne velmi těší a vážím si jich. Jsou pro mne dalším

Program Diecézního centra pro seniory na rok 2020

■ **30. 3. – 2. 4. Duchovní obnova** s P. Františkem Líznu SJ, Marianum, Janské Lázně

■ **4. 5. – 7. 5. Duchovní obnova** s P. Miloslavem Fialou OPraem, Marianum, Janské Lázně

■ **21. 4. Seminář o pastorační péči,** Krajský úřad, Hradec Králové

■ **Květen 2020 Poutně-poznávací a odpočinkový zájezd** za krásami ČR

■ **6. 6. – 13. 6. Duchovně-odpočinkový a poznávací zájezd** „Poutní místa a krásy Alp s pobytem u jezera Lago di Garda“ s biskupem Josefem Kajnekem

■ **7. – 10. 9. Manželské setkání seniorů,** Marianum, Janské Lázně

■ **22. – 29. 8. Pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt,** Marianum, Janské Lázně

■ **Září 2020 Duchovně-odpočinkový a poznávací zájezd** na Slovensko a Ukrajinu (Podkarpatskou Rus)

■ **1. 10. XV. diecézní setkání seniorů,** Hradec Králové

Bohuslava Nunvářová před krajským úřadem na Pivovarském náměstí po převzetí ocenění za dobrovolnictví – Cena sociálních služeb Královéhradeckého kraje

povzbuzením v mé činnosti a zároveň závazkem dělat tuto práci nadále.

” Kromě toho jste akční a milující babičkou.

Tak to určitě ano, mám vnoučata a už i pravnoučata a miluji je. Pomohu vždy ráda, když potřebují a také oni mají radost z mé dobrovolnické činnosti. Myslím si, že jim mohu být dobrým vzorem, kdyby se jednou pro takovou činnost rozhodla.

” Kde čerpáte sílu?

Tak tuto otázku dostávám často. Co na to odpovědět. Nabíjí mne právě ta moje rodina, cestování, četba, příroda, společná setkávání s milými lidmi a v neposlední řadě taky víra. Nemohu opomenout ještě i dobrý ohlas od pacientů a personálu nemocnice.

” Máte nějaký vzkaz pro ty, kteří by se rádi zapojili jako dobrovolníci?

Dobrovolníků není nikdy dost. Zkusíte pomáhat v nějaké činnosti a pocítíte sami radost ze smysluplné práce. Stačilo by jen přijít do domova seniorů. Vždy se najde nějaká paní nebo pán, který si bude rád s vámi povídat. Nebo nabídnout, že jim budete číst něco ze zajímavé knížky - věřte, že pohádky poslouchají také rádi. Ono k tomu stačí málo – dobrá vůle, empatie a pochopení pro své bližní.

Veronika Čepelková)

■ **11. 10. – 19. 10. Velký okruh Řeckem** po stopách apoštola Pavla + pobyt na ostrově Thassos s biskupem Janem Vokálem

■ **Listopad 2020 Akademie pro aktivní třetí věk**, Nové Adalbertinum, Hradec Králové

■ **16. – 19. 11. Duchovní obnova** s P. Mgr. Janem Linhartem, Marianum, Janské Lázně

Další aktivity:

■ **Seniři vyprávějí dětem + mezigenerační mše**, Církevní základní škola a Nové Adalbertinum, Hradec Králové

■ **Duchovně-formační pobyt pro animátory seniorů**

■ **Modlitba za český národ a mír ve světě + SOS modlitby seniorů,...**

Další aktivity doplňujeme v průběhu roku. Změna programu vyhrazena. Na vyžádání rádi zašleme nebo sdělíme k jednotlivým akcím podrobné informace.

Příhlášky a informace:

Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové tel.: 495 063 661, e-mail: dcs@bihk.cz, web1: www.dcskhk.cz, web2: www.simeon.cz

O světci tohoto měsíce aneb pouť k sv. Polykarpovi

Bylo to v roce 2001, kdy jsme v autě s dvěma přáteli projeli kolem dokola celé Turecko. Když jsme byli na západě země, neopomněli jsme navštívit velké město Smyrna (dnes Izmir). Kromě toho, že jsme zde mohli opravit prasklý výfuk – v servisu měli originální díl na naši Felicii a ještě nám k tomu dali čaj – rozhodli jsme se taky navštívit jednu z mála křesťanských památek v městě, kostel sv. Polykarpa. Ten byl podle tradice postaven na místě jeho mučednické smrti.

Dalo nám to zabrat – místo navigace jsme měli papírovou mapu a místní značení nám to nijak neusnadňovalo. Nakonec jsme chrám našli – ale velmi nenápadný – bez nějaké věže s křížem apod. Bohužel, v této zemi jsou křesťanské památky velmi upozaděné, aby nenarušovaly ráz této většinou muslimské společnosti.

O to větší byla naše radost, když jsme mohli u duchovní správy zařídit vstup do kostela a mít zde mši svatou. Byli jsme sice jen tři, ale slavili jsme zde krásnou liturgii Těla a Krve Páně. Interiér nás ohromil nádhernou výzdobou, jako by si uvnitř vynahrádili to, co jim bylo zapovězeno venku....

Sv. Polykarp se připomíná 23. února. Žil v 2. století po Kristu a byl žákem sv. apoštola Jana a byl jím ustanoven biskupem ve Smyrně. Polykarpovým žákem byl zase sv. Irenej, který obšírněji mluví o svém učiteli. Zvláště na konci života byl velmi ctěn jako jeden z posledních svědků apoštolů.

Ještě v roce 155 byl v Římě, aby s papežem Anicetem dohodl jednotné slavení Velikonoc. Sice se nedohodli, ale rozešli se v dobrém....

Zhruba ve stejném roce – asi ve svých šestaosmdesáti letech podstupuje mučednickou smrt.

Těsně před tím byl svými katy vyzván k odpadnutí od víry a on řekl: Jak bych se mohl rouhat svému Králi, který mne vykoupil?

Hned po jeho smrti bylo sepsáno svědectví – které je známo pod názvem *Martyrium Polycarpi*. Je to nejstarší spolehlivé svědectví o mučednictví starověkých křesťanů...

Zde se také popisuje, jak se světec odmítl nechat přivázat ke kůlu s tím, že vydrží na místě při bolestném umírání. Také těsně před smrtí pronesl modlitbu chvály Bohu, který mu dal sílu k tomuto svědectví. Nikdo nemáme na něco takového. Je to Boží milost.

V Martyriu se doslova píše:

„Když vyslovil „Amen“ a dokončil svou modlitbu, zapálili pochopové hranici.

A když plameny vysoko vyšlehly, spatřili jsme my, kterým bylo dovoleno přihlížet, veliký div. I proto jsme byli zachováni, abychom mohli i jiným zvěstovat, co se přihodilo. Oheň se totiž vyklenul, jako když vítr napne lodní plachtu, a obloukem obklopil mučednicko tělo. To neškýtalo uprostřed ohně pohled, jako by se

pálilo maso, ale jako když se peče chléb anebo jako když září v peci tříbené zlato a stříbro. A také jsme ucítili takovou vůni, jako když zavoní kadidlo nebo nějaká jiná vzácná vůně.“

Když plamen nezahubil jeho tělo, byl probodnut dýkou.

Prohrál v očích světa – v očích církve a v očích Božích obstál a zvítězil. Ne že by při tom porazil hordu nepřátel, ale tím, že zvítězil nad sebou – nad svým strachem a slabostí....

Křesťanské vítězství nikdy nespočívá v tom, že se zničí naši nepřátelé, ale že my v Boží síle přemůžeme sami sebe a nepřestaneme milovat – i naše nepřátele.

Jinými slovy: křesťan přemůže nepřátele tím, že z nich učiní Boží (i své) přátele. Jako by to dosvědčoval spisovatel Tertulián (narodil se 5 let po smrti sv. Polykarpa) svou slavnou myšlenkou, že „krev mučedníků je semenem nových křesťanů“.

Ostatně sv. Štěpán a sv. Pavel by mohli vyprávět...

Všem ze srdce žehná

P. Jan Linhart)

Varhany v naší diecézi (2)

Varhany v kostele Nanebevzetí Panny Marie a v kapli sv. Josefa v Hradci Králové

Na kůry kostelů v Hradci Králové stoupáme v letošním roce v doprovodu profesora Václava Uhlíře, varhaníka, organologa a hudebního pedagoga. Sváteční čas, stejně jako chvíle modlitby a rozjímání, si lze bez hlasu varhan jen stěží představit. Tentokrát vás o tom hodláme přesvědčit v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Velkém náměstí a v kapli svatého Josefa, která je jeho součástí. Pro Václava Uhlíře je původně jezuitský kostel výjimečný. Působí v něm jako varhaník už padesátým rokem.

Kostel Panny Marie patří k nejvýznamnějším barokním památkám v Hradci Králové. Byl vystavěn z odkazu Kašpara Gramma, majitele panství Kostelec nad Orlicí, na místě čtyř bývalých domů. Kostel, spojený s již dříve započatou stavbou koleje, pro jezuity stavěl Carlo Lurago. Základní kámen byl položen v dubnu 1654, v říjnu 1666 byl kostel vysvěcen prvním hradeckým biskupem Matoušem Ferdinandem Sobkem. V roce 1704 byly do výklenků věží

v průčelí kostela umístěny sochy světců z řad jezuitů: sv. Ignác, sv. František Xaverský, sv. Alois a sv. Stanislav Kostka. Při požáru města, založeném v roce 1762 pruským vojskem, kostel vyhořel. Zachránit se podařilo jen kapli a oltář sv. Ignáce. O tři roky později byl kostel opraven a nově vymalován Josefem Kramolínem, Pavlem Kristiánem Noldingerem a Ignácem Raabem. Další velký požár vznikl v roce 1857 při opravě kopule, vyhořely obě věže kostela a roztavily se zvony. Do dnešní podoby byly věže opraveny v roce 1859. Po zrušení jezuitského řádu byl kostel uzavřen. Kaple sv. Josefa byla nejprve v roce 1787 zrušena, ale později sloužila pro školní bohoslužby. Po přeměně jezuitské koleje (dnes Nové Adalbertinum) na vojenský objekt se stal kostel Panny Marie kostelem posádkovým. Když se v roce 1900 do Hradce Králové vrátili jezuité, byl jim kostel navrácen. Poslední velká oprava interiéru se uskutečnila v letech 1987–1988, střecha a fasáda byly opraveny v roce 2000. V letech 2008–2009 byla opravena okna

včetně vitráží, zrestaurován zvon z roku 1766, který jediný zbyl z původních pěti ve věžích kostela, a byla dokončena oprava varhan v kapli sv. Josefa.

Varhany v kostele Panny Marie na Velkém náměstí jsou mimořádné. Zajímavé jsou už varhanní skříně, vytvořené podobně jako hlavní oltář iluzivní technikou. Výjevy andělů hrajících na různé hudební nástroje, řezby a římsy, to všechno je namalované na dřevěných deskách. Zespodu má člověk dojem, že všechno vidí plasticky. Ale je to jenom iluze, podobně jako oltář namalovaný na zdi. Nástroj je rozdělen do tří unikátních malovaných skříní. Podobně jako u ostatních nástrojů kralické dílny je při pohledu od oltáře v levé skříně hlavní stroj, v pravé je pedál a v zábradlí kůru pozitiv. Všechny stroje jsou ovládány mechanickou trakturou od volně stojícího hracího stolu.

” Jde o nejstarší dochované varhany v Hradci Králové. Je tedy na místě otázka, co ještě o nich víme.

Varhany v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Hradci Králové

Václav Uhlíř u varhan kostela Nanebevzetí Panny Marie

„O nástroji víme poměrně hodně, což nebyvá běžné,“ odpovídá profesor Václav Uhlíř. Postavil jej významný králický varhanář Josef Streussel, který v tu dobu pracoval současně i na stavbě nových varhan v katedrále Sv. Ducha a u sv. Barbory v Kutné Hoře. Na nové varhany v kostele Panny Marie se poprvé hrálo 2. 12. 1766. V roce 1857 zachvátil kostel požár, ale o poškození varhan není nikde žádná zmínka. Nástroj byl po té několikrát opravován i dispozičně upravován v romantickém duchu, kdy byly odstraněny některé alikvotní řady a místo nich byly dodány tiché doprovodné rejstříky. Nástroj tak ztratil svůj původní lesk, po roce 1948 se prakticky přestal udržovat a jeho stav se postupně zhoršoval. Bylo zapotřebí přistoupit k celkové obnově, které se v roce 1994 ujal varhanář Ivan Červenka.

Dvoumanuálový nástroj s 22 rejstříky je zároveň jeden z mála dochovaných opusů varhanáře Josefa Streussela. Kromě vzdušnic, traktury a části píšťalového fondu se zde dochovala i tzv. krátká oktáva v manuálu i pedálu. Jedná se o neúplné velké oktávy, kde chybějí půltóny Cis, Dis, Fis a Gis. Tyto půltóny se v basu používaly jen zřídka a navíc jejich vynecháním se ušetřilo nejen hodně místa, ale také peněz. Hra na tento typ klavíatury není nic složitějšího, ale chce to trochu cviku. Možná bychom ještě mohli udělat takový malý exkurz do rejstříkového obsazení, které zde máme. Kromě běžných rejstříků – principálů, fléten a smyků – je zde bohaté obsazení mixtur, které dávají nástroji potřebný lesk, což bývá pro barokní varhany typické. Kromě běžné dvojice Rauschquinta a Mixtura je tu ještě pětinásobný terciový Cimbel. Ten si většinou šetřím jen na velké svátky.

?? Zatímco profesor Václav Uhlíř demonstuje zvukové možnosti, vnímám zvuk unikátních barokních varhan, jeho krásu. Co dělá velebnost tónu?

Téměř všechno. Od konstrukce nástroje, rozmístění varhanních skříní na kůru, přes kvalitu a intonaci píšťal, která je pro výsledný zvuk zásadní. Celkový zvukový obraz pak podstatně ovlivňuje i akustika

kostela. A ta je ve zdejší kostele obdivuhodná. Přispívá k tomu jistě i vysoký kůr, ze kterého se zvuk snáší na posluchače a výsledkem je hudební zážitek, umocněný optimálním dozvukem.

Hudba se v kostele Nanebevzetí Panny Marie pěstovala od nepaměti. Soudím podle archivních dokladů a dalších záznamů. Jezuité se o chrámovou hudbu starali vždy velmi pečlivě a místo tzv. prefekta hudby obsazovali vzdělanými hudebníky. Našel jsem i zprávu, že zde například v roce 1720 působil jezuita Václav Černohorský, bratr slavného skladatele a varhaníka Bohuslava Matěje Černohorského. Snad mohu dodat, že když jsem pátral ve svém rodokmenu, dozvěděl jsem se, že moje praprababička se jmenovala Marie Černohorská a pocházela od Nymburka. I když se mi dosud nepodařilo přímou linii prokázat, mám takový hezký pocit, že jsem třeba nějakou tu muzikantskou genetickou výbavu zdědil. Kromě Václava Černohorského zde v minulosti působili i další významní hudebníci. Na jezuitské koleji, která sousedí s kostelem, studovali například František Xaver Dušek, Jan Křtitel Kuchař nebo František Škroup, kteří se jistě zapojovali i do hudebního dění na zdejší kůru. Jezuité si totiž již při přijímacím řízení poznamenávali, jaký hlas může student zpívat a na jaký nástroj umí hrát.

Mám tu čest působit na zdejší kůru již od roku 1970, tedy kulatých 50 let. Od roku 1977 pak vedu i chrámový sbor a snažím se pokračovat v tradici, která se na zdejší kůru pěstovala od doby baroka. V současné době má třicetičlenný sbor na repertoáru více než 50 mší a řadu dalších duchovních skladeb k různým příležitostem. Většina mší je provozována i s doprovodem orchestru, který je složen převážně ze členů Filharmonie Hradec Králové. Myslím, že není nic krásnějšího, než hrát a zpívat k větší cti a slávě Boží a ještě k tomu sdílet radost z hudby.

?? Ke kostelu Nanebevzetí Panny Marie přiléhá z jižní strany kaple sv. Josefa. Přístup do ní je vchodem z ulice

Na Kropáčce, nad níž je výklenek se sochou sv. Josefa. Po pár krocích tedy zase nahoru, po úzkých točitých schodech. Varhaníci se, jak se zdá, hodně naběhají.

„Máte pravdu, naběháme se nejen po schodech, ale i po pedálnici,“ usmívá se můj průvodce, profesor Václav Uhlíř. Kaple sv. Josefa má úplně jinou akustiku. Když jsme intonovali jednotlivé píšťalové řady, tak některý rejstřík zněl úplně jinak nahoře, jinak dole a jinak nahoře o metr vedle. Museli jsme s tím pracovat, aby výsledný zvuk byl vyvážený. Nástroj je poměrně malý, ale roztomilý. Nejslabším rejstříkem je Salicionál 8', pak jsou tady dva dřevěné kryty a flétny, principálová řada s mixturou a jeden zajímavý rejstřík, tzv. regál, což je starý jazykový rejstřík.

?? Vzpomínám, jak jsme se tady sešli začátkem prosince roku 2009. Tehdejší královéhradecký biskup Dominik Duka tenkrát slavnostně žehnal varhany v kapli sv. Josefa po celkové rekonstrukci, kterou řídil právě profesor Václav Uhlíř.

Zdejší nástroj byl v podstatě znovu postavený. Z původních barokních varhan se totiž zachovala pouze varhanní skřín, zdobená zlacenými řezbami, a několik pedálových píšťal. Podle písemných zpráv sloužil nástroj původně v seminárním kostele sv. Jana Nepomuckého, což je dnešní Městská hudební síň. Pravděpodobně v roce 1888, kdy byl v seminárním kostele v rámci úpravy interiéru postaven nástroj nový, došlo k transferu starého nástroje do kaple sv. Josefa. V roce 1940 došlo k radikální přestavbě varhan, kdy Josef Melzer z Kutné Hory vestavěl do původní barokní skříně nový jednoduše manuálový pneumatický nástroj s pěti rejstříky. Nástroj byl však značně poruchový a nestál za opravu. Proto byl v roce 1988 v rámci rekonstrukce kaple zcela odstraněn. Teprve v letech 2008 – 2009 došlo k obnově nástroje do předpokládané původní podoby. Podařilo se to díky programu záchrany historických varhan v diecézi, který tehdy inicioval biskup Dominik Duka. Dvoumanuálový mechanický nástroj se dvanácti rejstříky

Varhany v kapli sv. Josefa v Hradci Králové

Detail výzdoby skříně varhan v kostele Nanebevzetí Panny Marie

vestavěl do původní varhanní skříně Ivan Červenka z Jakubovic a povrchovou úpravu provedl Kamil Mareš z Horní Čermné.

” Varhanní skříň je, jak se říká, fládrovaná. To je lakýrnická technika známá už ve starověku. Dokáže proměnit obyčejné dveře ve dřevěné, proto se fládrování často používá při renovaci nábytku. Při pohledu na dnes nové, tedy vyměněné části nástroje, mě napadá, zda použité dřevo nějak zraje a tím mění zvuk varhan.

Samozřejmě. Každý nástroj zhotovený ze dřeva neustále zraje. Po mnoha letech ze dřeva vysychají silice a smolné látky a dřevo se stává akusticky zajímavějším.

Proto se těžko napodobují staré nástroje, protože nemáme k dispozici tak kvalitní a vyzrálé dřevo. Zvuk starých varhan je tak prakticky nedostižný a lze jej pouze částečně imitovat.

” Varhanní literatura pro nástroj v kapli sv. Josefa by měla být převážně barokní?

Varhanní literatura, která tomuto nástroji sluší, může být barokní, ale stejně dobře tu zní skladby klasicistní. Kdybych měl vybrat jednu na rozloučenou, zvolil bych skladbu z období klasicismu. Napsal ji varhaník, cembalista a skladatel Jan Křtitel Kuchař (1751–1829), rodák z Chotče u Jičína, o kterém již byla řeč.

Drobná zajímavost na závěr. Jan Křtitel Kuchař byl mezi prvními, kdo pochopili génia Mozartovy hudby a začali ji propagovat. Wolfgang Amadeus mu složil hold, když ve druhém jednání Dona Giovanniho ve scéně hostiny hraje kapela na scéně Kuchařův hudební motiv a Leporello přitom zpívá „Si eccelente è il vostro cuoco...“ („Ten váš kuchař, ten to umí...“).

•
Příště se s profesorem Václavem Uhlířem za varhanami vydáme na Nový Hradec Králové do roubeného kostela sv. Jana Křtitele na jižním okraji města a do kostela sv. Antonína Poustevníka.

Eva Zálešáková)

V létě vedro, v zimě zima – stará okna nejsou prima!

V Domově sv. Josefa řeší výměnu přes 100 let starých oken

Jediné lůžkové zařízení v ČR pro nemocné roztroušenou sklerózou, Domov sv. Josefa v Žirči u Dvora Králové, slaví plnoletost. A dárek k tak významným narozeninám? Nová okna! Ta původní ve starém barokním areálu sloužila více než 100 let. Teď se ale jejich čas naplnil. Celkem 84 oken musí být vyměněno. Netěsní, profukují, jsou náročná na údržbu a způsobují velké energetické ztráty. Více než 4 milionová investice výrazně uspoří provozní náklady v budoucích letech, které bude možné využít pro zkvalitnění péče o klienty. A jak probíhá zajištění velké investice?

Děk za podporu veřejnosti

V březnu 2019 byla nová okna pro nemocné roztroušenou sklerózou v Domově sv. Josefa jen vzdáleným snem. Získané dotace zdaleka nepokrývaly celkové náklady. Pak ale do Domova přijely Martina Sáblíková a Nikola Zdráhalová, přivezly symbolicky první nové okno a začaly se dít neskutečné věci. Projekt „Mám sklerózu, ale okno nemám“ oslovil širokou veřejnost, firmy, zástupce měst a krajů. Skvělým příkladem je firma

Eurovia, která sdílela projekt mezi svými zaměstnanci, vybranou částku zdvojnásobila a darovala tak prostředky na výměnu více než 16 oken. Velmi pomohl i benefiční koncert „Muzikál v kostele“, který pro Domov sv. Josefa uspořádal moderátor FTV Prima Josef Mádle. Výtěžek přinesl finance na výměnu dalších 7 oken. A mohli bychom pokračovat.

Báječnou zprávou je, že začátkem října mohla být zahájena první ze tří etap rekonstrukcí, při které se podařilo vyměnit hned 22 oken. Část klientů již stráví letošní Vánoce ve větším komfortu a pohodlí.

Naše snažení pokračuje

Stále však chybí prostředky na pořízení 26 nových oken. Naše snažení tak pokračuje i nadále a všichni nepřestáváme doufat v úspěšné finále. Děkujeme všem, co nás podpořili a nadále podporují.

Chcete se o projektu dozvědět více nebo přímo darovat okno nebo jeho část? Navštivte stránku www.darujokno.cz!

Domov sv. Josefa
Žirč 1, 544 04 Dvůr Králové n. L.
středisko Oblastní charity
Červený Kostelec, IČ: 48623814

Tel.: 491 610 633,
Mobil: +420 603 940 630,
E-mail: jirakova@dsj-zirec.cz
www.domovsvatehojosefa.cz

Arcibiskup Karel Otčenášek – 100. výročí narození

Čtyři desítky let nesměl biskup Karel Otčenášek ze zlovůle státní moci vykonávat svůj úřad. Teprve demokratické změny roku 1989 mu umožnily návrat do diecéze a on mohl být 27. ledna 1990 v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové uveden do služby svému biskupství. V letošním roce uplyne 100 let ode dne, kdy se narodil. Na to, jak si veřejnost bude mimo jiné připomínat toto výročí, jsme se zeptali **Ludmily Žlábkové**, předsedkyně spolku Saeculum.

77 V Hradci Králové byl na podzim loňského roku založen spolek Saeculum. To není obvyklé jméno zájmového spolku. Co znamená, a hlavně co je jeho posláním?

Saeculum je latinsky století. A století by letos oslavil arcibiskup Karel Otčenášek, triadvacátý sídelní biskup královéhradecký. Narodil se 13. 4. 1920 v obci České Meziříčí, pět kilometrů od Opočna na Rychnovsku. Náš spolek vznikl právě v této souvislosti. Chceme připomenout osobnost Karla Otčenáška, znovu oživit povědomí o jeho celoživotní ideji univerzálního svatodušního spřátelování. Vždyť arcibiskup Karel Otčenášek byl nejen před a polistopadový královéhradecký biskup, ale právem je možné o něm hovořit jako o legendě české katolické církve. Jeho význam překročil hranice diecéze i České republiky. Vzpomeňme třeba jeho celoživotní přátelství se svatořečeným Janem Pavlem II.

77 Lze namítnout, že výročí narození není z hlediska církevního významu nejvýznamnější událostí.

Ovšem, ale v roce 2020 uplyne nejen sto let od narození Karla Otčenáška, současně také 75 let od jeho kněžského svěcení, 70 od svěcení biskupského a 30 let

◀ Arcibiskup Karel Otčenášek

od intronizace – slavnostního uvedení do úřadu hradeckého biskupa. A v roce 2021, kdy hodláme cyklus uzavřít, uplyne deset let od arcibiskupova úmrtí.

77 Jak konkrétně hodláte arcibiskupa Karla připomenout?

Cyklus zahájí v sobotu 18. dubna bohoslužba ke stému výročí narození arcibiskupa Karla Otčenáška v Hradci Králové. Po mši svaté v kostele Nanebevzetí Panny Marie si v Novém Adalbertinu připomeneme jeho životní odkaz, následovat bude pořad Víra je můj pevný hrad – komponované pásmo slova a hudby z arcibiskupova života a myšlenek.

77 Plánujete akce soustředit jen do sídla diecéze, tedy do Hradce Králové?

Určitě ne pouze do Hradce. Hned následující den si sté výroční narození připomeneme v arcibiskupově rodném Českém Meziříčí. Ale je pravda, že stejné akce plánujeme do Hradce. Stejně jako byl arcibiskup Karel otevřený každému, snažíme se, aby jednotlivé akce oslovily co nejširší počet osob, co nejširší spektrum i sociálních vrstev či zájmových organizací. Těší nás například, že se připojila tělovýchovná jednota Orel, jejímž členem byl arcibiskup až do roku 2007. Hned dva turistické pochody věnuje jeho památce. Nebo Unie výtvarných umělců. Každoročně v galerii Na Hradě pořádá Salon východočeský přehlídku tvorby svých členů. Letošní ročník bude věnovaný památce arcibiskupa Karla. Má to svoji logiku. Výstavní síň je v prostorách Lékařské fakulty, v historických objektech, v nichž do roku 1950 byl kněžský seminář, jehož prorektorem byl až do zrušení Karel Otčenášek.

V průběhu roku počítáme s koncerty, venkovní instalací a velkou výstavou v hradeckém Muzeu východních Čech. Uskuteční se i vědecká konference ve spolupráci s Univerzitou Hradec Králové.

Spolupracujete i s Českomoravskou Fatimou v Koclířově, u jejíhož zrodu byl rovněž Karel Otčenášek.

Ano. V sobotu 3. 10. se bude konat národní mariánská konference WAF, a to právě v Koclířově, v centru, které otevřel před 25 lety Karel Otčenášek. I tato akce je součástí našeho projektu. Centrum, respektive Poutní centrum biskupství královéhradeckého, rovněž na jaře a na podzim uspořádá zájezdy po stopách působení a utrpení Karla Otčenáška. Program obou autobusových zájezdů – včetně ceny a kontaktu k přihlášení – najdete na webu koclířovské Fatimy. Provázet budou Mons. Pavel Dokládál a Hanka Frančáková.

V Koclířově se v současné době shromažďují písemná svědectví o Karlu Otčenáškově, která budou vydána tiskem. Předobrazem nám byl cyklus Kamínky, jejichž autorem byl právě Karel Otčenášek, a v nichž za pomoci pamětníků shromáždil svědectví o komunistickém útlaču věřících v 50. letech minulého století.

Kde je možné se dozvědět o jednotlivých akcích něco více?

Asi nejvíc informací, včetně kalendáře, bude na našich webových stránkách www.karelotcenasek.cz. Zatím jsou ve výstavbě, ale věřím, že už během února budou funkční. Informace budou sdíleny i prostřednictvím facebooku, na účtu Století Karla Otčenáška.

Proč jste rozhodli cyklus Století Karla Otčenáška uspořádat? Nemáte obavy, že bude „příliš“ Karla Otčenáška?

Ne, toho se neobávám. Už proto, že jsme se skutečně snažili, aby si každý našel to své a aby to připomenutí nebylo nikterak mentorské. Sté výročí narození nám přišlo jako symbol, jako impuls připomenout muže, který hluboce zasáhl do životů mnohých, i lidí bez daru víry. Stejně významnou stopu zanechal v dějinách katolické církve. Vnímám to i osobně. Čím více se dozvídám o jeho životě, mluvím s lidmi, kteří s ním byli v blízkém osobním kontaktu, nebo čtu jeho myšlenky či poslouchám rozhlasové pořady, tím víc se

mi jeho osobnost prokresluje. Uvědomuji si jeho doslova velikost. Ovšem velikost ve skromnosti a současně pevnosti charakteru. Domnívám se, že životní příběh arcibiskupa Otčenáška, osobní statečnost a postoje, a to nejen v době totality, mohou být inspirací a posilou pro všechny občany. Je na nás, abychom jeho odkaz nenechali upadnout v zapomenutí. Naopak, aby nám byl pevným bodem, od něhož budeme rozvíjet ideu svatodušního sbratřování, jehož byl Otec arcibiskup celoživotním propagátorem.

Biskupský znak a heslo Karla Otčenáška

Znala jste Otce arcibiskupa osobně?

Znala, i když našich setkání bylo méně, než bych si přála, víceméně se vážala na mé novinářské povolání. Ale obzvlášť ráda vzpomínám na období bouřlivého přelomu roku 1989 a 1990, kdy se mohl ujmout biskupského úřadu, i první půlnoční mši svatou v katedrále Svätého Ducha, kterou tehdy celebroidal, to obrovské množství lidí, které tam přišlo. Byla v tom nezměrná radost, že se poměry vrací k normálu. Radost a naděje. Od počátku, kdy se zrodila myšlenka oslavit sté výročí narození Karla Otčenáška, jsem se setkala s řadou lidí, kteří ho znali osobně nebo pouze jako představitele

církve, s lidmi hluboce věřícími i ateisty, ale nebyl nikdo, kdo by při vyslovení jeho jmén mávl rukou nebo mluvil ošklivě. Jeho osobnost byla skutečně velká. Svou lidskostí i hloubkou dokázal oslovit každého. A ne pouze formálně. Uměl se dotknout lidské duše.

Zde se zřejmě dotýkáte jeho myšlenky svatodušního spráteleování.

Myšlenka svatodušního spráteleování, tedy vzájemné lásky, všech se všemi a převážně s Bohem, je vpravdě odkazem arcibiskupa Karla Otčenáška dnešku a věřím, že tento náš projekt je konkrétním příkladem jejího naplňování v praxi.

Mohla by být tato idea odkazem pro mladou generaci?

Nepochybně. Byl mužem druhého, oni jsou lidmi třetího tisíciletí. V této jeho myšlence vidím předání štafety. I vodičko, jak čelit nástrahám současnosti. Arcibiskup Karel je živým důkazem, že mládí není otázkou věku. Jeho duše nikdy nezestárla, ani přes prožité útrapy, které si většina z nás nedokáže představit. Víra byla, cituji titul knihy rozhovorů s ním z roku 2004, jeho pevný hrad. Díky ní obstál ve všech zkouškách. Podle mě si skrze ni podržel tak mladistvou duši. Mladé měl rád. Vždy pro ně měl prostor a věnoval jim svou pozornost. Proto chceme trochu mladé zapojit. Připravili jsme pro ně návrhy některých historicko-filozofických a religionistických témat. Věříme, že je zaujme a v rámci seminárních či středoškolských prací se pustí do bádání. Na jaře 2021 pak chceme autory nejlepších prací pozvat do Hradce Králové na jakousi studentskou minikonferenci. Zatím se zapojilo Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína a První soukromé jazykové gymnázium v Hradci Králové. Rádi bychom oslovili touto myšlenkou i další, zejména střední školy.

Vy sama jste se také pohroužila do pátrání v historických dokumentech?

Vlastně ano. Začala jsem pátrat po starých fotografiích, mluvím s pamětníky. Je to náročné, ale krásné. Začela jsem se třeba

do starých novin. A objevila další rozměr Karla Otčenáška. Byl to obrovský sportovní nadšenec. Tehdejší biskup, dnes arcibiskup pražský Dominik Duka například, když se ho novináři v roce 2005 ptali, koho by přál fotbalistům při losu na mistrovství světa, skromně poznamenal: Největším fotbalovým expertem u nás na biskupství je arcibiskup Karel Otčenášek. Sport byl velkou vášní Karla Otčenáška od dětství. Například Horymír Žmolil z Týnce nad Labem, který ministroval v roce 1945, když mladý Karel Otčenášek působil po návratu z Říma v týnecké farnosti, mi potvrdil, že s nimi kluky hrával fotbal. Měl prý pro sport buňky. Také s nimi, skauty, jezdil na tábory.

U příležitosti projektu Století Karla Otčenáška byla vyhlášena veřejná sbírka. Co je jejím cílem?

Na počátku projektu byla myšlenka odhalit na rodném domě Karla Otčenáška v Českém Meziříčí pamětní desku. V současné chvíli se zvažuje spíše deska na kostele sv. Kateřiny, případně v jiném veřejném prostoru v centru obce. Aby bylo možné tento záměr zrealizovat, je nutné vybrat zhruba 200 tisíc korun. Proto byla založena veřejná sbírka. Spolu s pamětní deskou budou z peněžních darů spolufinancovány i jednotlivé akce projektu, jak jsme o nich hovořili.

Kam je možné zaslat finanční příspěvek?

Každý, kdo by myšlenku odhalení pamětní desky Otcí arcibiskupovi rád podpořil, stejně jako celý projekt, může přispět i drobným finančním darem na transparentní účet spolku 2801718134/2010, vedený u Fio banky. Srdečně děkujeme za každý příspěvek, protože bez této podpory nebude možné projekt uskutečnit.

Pamětní deska by tedy měla být jakýmsi hmotným výsledkem celého projektu?

I tak je to možné říci, ale nejdůležitější je pro nás pozvednout arcibiskupův odkaz. Myšlenky, které jsou stále živoucí. Současně bychom rádi vyjádřili úctu jeho

Arcibiskup Otčenášek byl výraznou osobností již od mládí

odkazu i trvaleji. Například už zmíněným pojmenováním některého veřejného prostoru jeho jménem. Věříme, že tato myšlenka padne na úrodnou půdu jak v jeho rodném Českém Meziříčí, tak v Hradci Králové. Karel Otčenášek je čestným občanem města. Přitom dosud žádná ulice, náměstí či jiný prostor jeho jméno nenesou. A to nám přijde líto. Již jsme městskému

zastupitelstvu navrhli přejmenovat po něm tzv. jižní terasy – parkově upravený prostor bývalých hradeb v těsné blízkosti biskupské rezidence, Nového Adalbertina, jehož rekonstrukci inicioval, i katedrály Svatého Ducha, která byla jeho srdci tak blízká a pro jeho život tak důležitá.

Jak je důležité mít tatínka

Dítě. Matka. Otec. Jak jednoduché. Jak přirozené. Jak normální. Nebo snad ne? Jsou snad léta v životě dítěte, kdy otec hraje ve výchově dítěte dlouhodobě druhé housle, aniž bychom si uvědomovali, jaká je to škoda?

Přestože už léta není mateřská dovolená to stejné jako rodičovská dovolená, používá se tento termín coby jednotné označení doby, kterou rodič tráví s dítětem doma po jeho narození. Ale pozor. „*Mateřskou dovolenou, tedy peněžitou pomoc v mateřství, mohou opravdu čerpat pouze matky, a trvá 28 týdnů (pokud máte vícečetné těhotenství, pak déle).* Ale rodičovský příspěvek, to už je možnost pro oba rodiče. Mohou jej tedy čerpat i tatínkové,“ vysvětluje Hana Francová, odbornice na

sociální politiku z Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Ale to, že jeden z rodičů zůstává „doma“, by nemělo znamenat, že ten druhý, zpravidla tatínek, má být mimo hru. Přítomnost nebo nepřítomnost otce ve výchově dítěte raného věku vůbec není vázána na tzv. rodičovskou dovolenou.

Role rodičů bývají poměrně jasně rozloženy. Maminka od porodu o dítě pečuje, protože se tak nějak předpokládá, že to

bude lépe umět, když dítě porodila. Tatínek obvykle přihlíží, těžko říci učí se, protože ani maminka obvykle neví, jak na to. Ale někdo to udělat musí, a ta máma k tomu má, zdá se, přeci jenom trochu blíž. Přestože se v současných časech otcové zapojují do péče o dítě častěji, než tomu bylo v historii, pořád je jejich podíl na péči a výchově dětí do tří let velmi malý. To je opravdu velká škoda. Často otcové dítě vidí poté, co přijdou z práce pozdě odpoledne, nebo večer, někdy jim

Ekumenická lesní škola, Řím. k. farnost Skuteč a Junák – český skaut, středisko Ležáky Skuteč, z. s. zvou skauty a širokou veřejnost na

IV. SEMINÁŘ VE SKUTČI: VĚDA, VÍRA, SKAUTING

Program semináře

 Kulturní klub Skuteč, Rubešova 525, 539 73 Skuteč
 Sobota 29. 2. 2020

- 8.00 Registrace
8.30 Mše svatá
9.30 **Apoštolská exhortace papeže Františka Gaudete et exultate** // Jan Paseka
10:30 **Osud jménem Ležáky** // Jarmila Doležalová
11.30 Přestávka na oběd
12.30 **Rudý Babylon** // Petr Beránek – Vík
14.00 **Výraz tváře jako okno do duše** // Cyril Höschl
16.00 **Nebe nad Jemenem** // Tomáš Šebek
17.30 Závěr semináře

Jan Paseka

Generální vikář královehradecké diecéze se stal knězem v roce 2006. Během kněžského života působil v Poděbradech, Chrastí u Chrudimi a ve Vrbatově Kostelci. Od roku 2011 do roku 2016 byl spirituálem Gymnázia Suverénního řádu maltézských rytířů ve Skutči.

Jarmila Doležalová

Je starší ze dvou sester Štulíkových, které přežily vyhlazení obce Ležáky nacisty po atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha. Napsala několik knih o ležácké tragédii a o tématu často přednáší.

Petr Beránek – Vík

Skaut a historik vede muzeum v Moravských Budějovicích, dříve působil v Ústavu světových dějin FF UK. Profesionálně se zaměřuje na dějiny 20. století a moderní nacionalismus. Ve Skutči bude přednášet o životě obyčejných lidí v leninském a stalinském Rusku.

Cyril Höschl

Uznávaný profesor psychiatrie, zakladatel a současný ředitel Národního ústavu duševního zdraví mimo jiné působil jako prezident Evropské psychiatrické asociace a prezident Evropské federace lékařských akademií.

Tomáš Šebek

Kromě toho, že je všeobecným chirurgem pražské Nemocnice na Františku, působí v humanitární organizaci Lékaři bez hranic. Na Haiti, v Afghánistánu, Jižním Súdánu a Jemenu již absolvoval šest misí, které popisuje v několika knihách.

Registrovat se lze do 29. 2. 2020 na adrese els.skauting.cz/seminar/skutec, zde naleznete také veškeré potřebné informace. Účastnický poplatek ve výši 70 Kč se hradí na místě. Předem si lze na stejné adrese objednat také oběd přímo v KKS za 70 Kč. Seminář se koná pod záštitou starosty Skutče Pavla Bezděka.

Právě maminky bývají těmi, které často chápou otce jako neschopného, nebo nedostatečného v péči o nejmenší děti. Bohužel tím dítě velmi silně ochuzujeme o tatíkovský, tedy mužský prvek, pro dítě tak důležitý, a to od samého počátku.

je maminka „šoupne“ do kočárku, kde malý nebo malá obvykle spí, jindy se ani toto nestihne, rychlé koupání a do postýlky. Prostor na interakci otec – potomek je malý. I když by se někdy rád angažoval, maminka to přece zvládne rychleji a lépe, už to „má v rukou“. Právě maminky bývají těmi, které často chápou otce jako neschopného nebo nedostatečného v péči o dítě. A doplňují to vtípnými historkami vyprávěnými rodině nebo kamarádkám. A tak se někdy dítě dostane obrazně řečeno otci do rukou až kolem tří let. To už umí mluvit, říct si tedy, co chce, na nočník, jíst, pít, a je s ním zkrátka i větší legrace.

Bohužel tím dítě velmi silně ochuzujeme o tatíkovský, tedy mužský prvek, pro dítě tak důležitý, a to od samého počátku. Dnes už se díky Bohu do povědomí populace dostává fakt, že děti vnímají velmi intenzivně své okolí od narození, a proto je právě výchova v tak raném věku důležitá a podstatná. A určitě by neměla být jednostranně vedena maminkou, ale i tatínkem a jeho energií.

Toto potvrzují i názory tatínků, kteří tu možnost aktivně a pravidelně se

zapojovat do života svých dětí od raného věku měli. „Ještě před tím, než se narodila naše první dcera, domluvili jsme se s manželkou, že jednou týdně bude chodit na pár hodin do práce. Prosil ji o to její zaměstnavatel, ale i my dva doma jsme byli vcelku za. Na tu dobu jsem se velmi těšil, protože to byl čas, který jsem si mohl s dcerou opravdu organizovat po svém. Dodnes toho ani minutu nelituji, u všech svých dětí jsem pak postupoval podobně a naše vztahy to opravdu posílilo,“ vzpomíná Karel, dnes otec tří dětí.

Ať už jsme matkou či otcem, vychováváme s láskou, úspěchy i chybami. Dejme otcům prostor na to být se svými dětmi. Český, světově uznávaný guru dětské psychologie Zdeněk Matějček říkal, že neexistuje žádné tajemství mateřství, které by se muž nedokázal naučit, s výjimkou záležitostí daných fyzickou dispozicí, jako je těhotenství, porod a kojení. Všechny ostatní zakořeněné představy o tom, které pohlaví je přirozenějším, lepším rodičem, jsou přinejmenším zpochybnitelné.

PhDr. Martina Hrušková, Ph.D.)

Knížní tipy

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00
Praha 8, t. 283 028 111, www.portal.cz
FB: nakladatelstvi.portal

Sigri Sandberg

Tma

O hvězdách, strachu
a pěti nocích na hoře

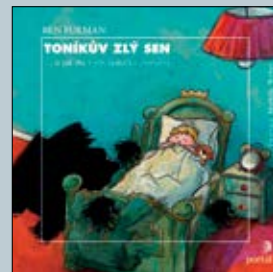

Autorka prožila pětidenní pobyt v polární noci na norských horách. Píše o tom, proč je pobývání v temnotě prospěšné, proč bychom si měli tmy vážit a prožívat ji, přestože se jí obáváme, a obecně se zabývá úvahami o významu tmy v dnešní době projasněné umělým světlem. Zajímavý, neotřelý text na pomezí beletrie a literatury. Váz., 160 s., 249 Kč

Ben Furman

Toníkův zlý sen

... a jak mu s ním babička pomohla

Toník trápí noční můra. Bojí se kvůli tomu chodit spát. Ani on, ani jeho rodiče si s tím nevědí rady. Jednou je Toník u babičky a prozradí jí, co ho trápí. A babička ví, jak na to... Knihu doprovázejí informace pro rodiče o tom, co jsou noční můry a jak se s nimi dá pracovat. Váz., 32 s., 229 Kč

Pastorační plán Katechetického a pedagogického centra Biskupství královéhradeckého pro rok 2020

1. Programy pro školy

A. Vstupy do škol

- **Projekt „Poselství křesťanských svátků“:** Vstupy do škol s Vánočními a Velikonočními programy, které se konají vždy cca 3 týdny před danými svátky.
Plán pro rok 2020:
Vánoční besedy: 30. 11.–18. 12. 2020
Velikonoční besedy: 16. 3.–8. 4. 2020
- **Programy v kostele:** Celoroční nabídka školám.

B. Metodické semináře

- **Seminář „Poselství křesťanských svátků“:** Zaškolení lektorů (katechetů, pastoračních asistentů, kněží...), kteří budou Vánoční a Velikonoční vstupy do škol realizovat. Jsou jim předvedeny některé metodiky a nabídnuty materiály. Semináře se uskuteční 13. 3. 2020 (Velikonoce) a během listopadu 2020 (Vánoce).
- **Semináře ke vstupům do škol s křesťanskou tematikou v rámci projektu „Využití křesťanského dědictví ve výuce“** – celoroční nabídka.

C. Nabídka projektu „Svět a my“ školám – témata výuky z pohledu křesťanství

- Jedná se o soustavou celoroční práci s jednou třídou 1. stupně ZŠ. Nabízíme v nich křesťanský pohled na témata obsažená především v učebnicích Vlastivědy. Zaškolení do projektu proběhne na podzim 2020.

2. Programy pro katechety, pastorační asistenty a kněze

- **Oblastní setkání katechetů:** Setkání s katechety jednotlivých vikariátů. Plánovaná realizace: únor–březen 2020
- **Diecézní setkání katechetů:** Setkání katechetů v Hradci Králové na diecézní úrovni. Plánované setkání: 5. 9. 2020

- **Duchovní obnova:**
realizace: 26.–29. 3. 2020
- **Letní katechetický seminář:**
Seminář je určen k hlubšímu studiu vybraného tématu a k jeho didaktickému zpracování v katechezi dětí i dospělých.
Plánovaný termín: 1.–4. 7. 2020
- **Další vzdělávání katechetů:** promýšlení vize, jak dále vzdělávat stávající či začínající katechety.

3. Noc kostelů

- Koordinace Noci kostelů pro celou Královéhradeckou diecézi – průběžně leden–květen 2019.
Datum realizace 5. 6. 2020

4. Aktivity pro děti v diecézi

- **Diecézní setkání dětí** se uskuteční v sobotu 23. 5. 2020.

5. Spolupráce s ostatními pastoračními centry

- **Víkendový pobyt pro rodiny s dětmi** ve spolupráci s Centrem pro rodinu: na základě osvědčené zkušenosti již druhá nabídka pro společně strávený víkend rodin. Termín: 11.–13. 9. 2020

6. Metodické materiály

- Příprava metodických materiálů pro výuku náboženství a katechezi a nabídka nových metodik pro vstupy do škol – průběžně během celého roku.

Přehled aktivit

akce	plánovaná realizace
Oblastní setkání katechetů	únor – březen 2020
Seminář Poselství křesťanských svátků – Velikonoce	13. 3. 2020
Duchovní obnova	26.–29. 3. 2020
Poselství křesťanských svátků – téma: Velikonoce	16. 3.–8. 4. 2020
Diecézní setkání dětí	23. 5. 2020
Letní katechetický seminář	1.–4. 7. 2020
Diecézní setkání katechetů	5. 9. 2020
Projekt Svět a my – zaškolení	podzim 2020
Víkendový pobyt pro rodiny s dětmi ve spolupráci s Centrem pro rodinu	11.–13. 9. 2020
Seminář Poselství křesťanských svátků – Vánoce	listopad 2020
Poselství křesťanských svátků – téma: Vánoce	30. 11.–18. 12. 2020
Projekty, na kterých se pracuje průběžně	
Noc kostelů – koordinace pro Královéhradeckou diecézi	leden – květen
Programy v kostele	celoroční nabídka
Semináře ke vstupům do škol s křesťanskou tematikou v rámci projektu Využití křesťanského dědictví ve výuce	celoroční nabídka
Příprava metodických materiálů pro výuku náboženství a katechezi a nabídka nových metodik pro vstupy do škol	průběžně během celého roku
Další vzdělávání katechetů	průběžně během celého roku

Výběr pastoračních aktivit v Královéhradecké diecézi v roce 2020

1. 2.	Setkání řeholníků	Hradec Králové
21.–22. 2.	Konference o P. Josefu Toufarovi	Želiv
3. 4.	Setkání diecézního biskupa s katechumeny	Hradec Králové
4. 4.	Diecézní setkání mládeže	Hradec Králové
9. 4.	Zelený čtvrtek – Missa chrismatis	Hradec Králové
18. 4.	Bohuslužba ke 100. výročí narození arcibiskupa Karla Otčenáška	Hradec Králové
25. 4.	Svatovojtěšská pouť	Libice
16. 5.	Kněžské svěcení	Hradec Králové
23. 5.	Diecézní setkání dětí	Hradec Králové
5. 6.	Noc kostelů	diecéze
15. 8.	Mariánská pouť	Malé Svatoňovice
5. 9.	Diecézní setkání katechetů	Hradec Králové
1. 10.	Diecézní setkání seniorů	Hradec Králové
23. 11.	Kněžský den	Hradec Králové

Program Centra pro rodinu pro rok 2020

- 12. 2.–8. 4. Společná příprava na život v manželství, Hradec Králové
- 15. 2. Rekolekce pro manžele v rámci Národního týdne manželství, Hradec Králové, vede P. Miloš Kolovratník
- 21. 3. Setkání mladých manželů, Hradec Králové, téma: „Pět jazyků lásky“
- 27.–29. 3. Víkend pro matky a dcery (7–10 let), Jimramovské Paseky
- 28.–31. 5. Duchovní obnova pro manžele, Králíky, vede P. Karel Moravec
- 11.–13. 9. Víkend pro rodiny, Králíky, ve spolupráci s Katechetickým a pedagogickým centrem; hostem bude P. Miloslav Brhel
- 14. 10.–8. 12. Společná příprava na život v manželství, Hradec Králové
- 16.–18. 10. Víkend pro matky a dcery (14–18 let), Jimramovské Paseky
- 16.–18. 10. Duchovní obnova pro rozvedené, Králíky, vede P. Karel Moravec

Změna programu vyhrazena. Aktuální seznam besed a bližší informace o pořádaných akcích na našich webových stránkách. Farnostem, společenstvím rodin a mládeže, mateřským či rodinným centrům nabízíme **besedy z oblasti výchovy dítěte a vztahové výchovy**.

Centrum pro rodinu Biskupství královéhradeckého
Velké náměstí 32, Hradec Králové, crhk@bihk.cz, tel. 495 063 430
www.bihk.cz/pastorace/centrum-pro-rodinu

(Nabídka

**Salesiánský domov
mladých Hradec
Králové**

**Ubytování pro
studentky vysokých
a středních škol**

- Rodinné prostředí
- Dobré podmínky pro studium
- Křesťanské hodnoty

Nabízíme:

- ubytování ve dvou a třílůžkových pokojích
- k dispozici: studovny, knihovna, kuchyň, společenský sál, kaple, klavír, zahrada, hřiště
- připojení k internetu, zastávka MHD přímo před domem
- menší počet ubytovaných: klidné prostředí pro studium, individuální přístup
- možnost smysluplného prožití volného času: společné oslavy, zájmové kroužky, sportovní vyžití, přednášky, vzdělávací, duchovní a kulturní aktivity
- možnost lidský růst, hledat smysl života, příp. hledat a prohlubovat vztah k Bohu

Ubytování nezletilých studentek:

- je možné na základě smlouvy mezi rodiči (zákonnými zástupci) nezletilých studentek a SDM
- SDM není školské zařízení ve smyslu školských předpisů, proto je od studentek vyžadována větší samostatnost a zodpovědnost
- podrobnější informace: Salesiánský domov mladých, Denisovo nám. 172, 500 04 Hradec Králové, tel. 731 625 923, sdmhk@volny.cz, www.sdmhk.cz

Zřizovatel: Provincie kongregace Dcer P. Marie Pomocnice (sestry salesiánky)

Rozdělení sbírky na církevní školy

V září 2019 proběhla ve všech kostelích naší diecéze každoroční sbírka na církevní školy, celková vybraná částka činila 856 000 Kč. Z této sumy putuje přímo **do škol 496 800Kč**. Zbývající částka bude v souladu se směrnicí Fondu církevního školství použita na nezbytné opravy a investice do budov, ve kterých církevní školy sídlí. V příložené tabulce se dočtete, jak byly finance mezi školy rozděleny. **Jménem ředitelů našich škol a školských zařízení všem dárcům srdečně děkujeme.**

P. Prokop Brož, biskupský vikář pro církevní školství)

Škola	Žádost	Účel	Přiděleno
MŠ sv. Jakuba v Kutné Hoře	30 000	Pronájem tělocvičny, nákup sportovního náčiní, nákup kláves	33 500
Biskupské gymnázium, ZŠ, MŠ a ZUŠ v Hradci Králové	300 000	Mezinárodní sportovní turnaj, adaptační kurzy, nákup fyzikálních přístrojů	189 400
Církevní ZŠ Borohrádek	95 000	Školní mikrobús – provoz, plavecký kurz pro žáky	65 100
Gymnázium Suverénního řádu maltézských rytířů ve Skutči	120 000	Modernizace učebny kriminalistiky	80 100
Církevní gymnázium v Kutné Hoře	127 500	Nákup sportovního vybavení a náčiní	85 100
Salesiánský domov mladých v Hradci Králové	50 000	Obnova počítačů, vymalování pokojů, výměna matrací	43 600

CELÝM SRDCEM, PANOVNÍKU, BOŽE MŮJ, TI BUDU VZDÁVAT CHVÁLU, TVOJE JMÉNO VĚČNĚ OSLAVOVAT (Ž 86.12)

MODLITBA CHVAL

KAŽDÝ 3. ČTVRTEK V MĚSÍCI OD 18:00
16.1., 20.2., 19.3., 16.4., 21.5., 18.6.

KLÁŠTER SESTER FRANTIŠKÁNEK SLATIŇANY

Kontaktní osoba: Sr. Gratia 733 755 824 | hojesin.signaly.cz

Společná příprava snoubenců na manželství

Zažijte jarní společnou přípravu snoubenců na život v manželství.

Hradec Králové 12. 2.–8. 4. 2020

Centrum pro rodinu zve všechny partnerské dvojice, které plánují uzavřít církevní sňatek, nebo které se chtějí více poznat ve světle křesťanského pohledu na manželství a rodinu, na pravidelná setkávání v rámci bezprostřední přípravy na život v manželství.

Kurz zahrnuje osm setkání, během nichž budou zkušení lektoři, většinou manželské páry, uvádět účastníky do témat, jakými jsou např. rozdíly mezi mužem a ženou, komunikace mezi partnery, konflikty a jejich řešení, sexualita jako dar, výchova dětí, hospodaření v rodině apod. Témata přípravy jsou uchopena tak, aby odrážela a vysvětlovala podstatu manželského slibu, který si snoubenci v průběhu církevního obřadu vzájemně vyměňují.

Účastníci obdrží po ukončení celého kurzu certifikát s potvrzením o jeho absolvování. Bližší informace o programu a o dalších možnostech příprav v naší diecézi naleznete na: <http://www.bihk.cz/pastorace/centrum-pro-rodinu/akce#priprava-snoubencu>

Kontakt a přihlašování: e-mail: crhk@bihk.cz, tel.: 495 063 430

(Pozvánka

Setkávání maminek s dětmi

Modlitba – sdílení

čtvrtky od 9:30

Termíny:

9. a 23. ledna, 13. a 27. února,
12. a 26. března, 24. dubna,
14. a 28. května, 11. a 25. června
2020.

Kláster sester v Hoješíně u Seče

Kontakt:

s. Gratia, tel. 733 755 824

facebook.com/hojesin

www.hojesin.signaly.cz

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci

obnovu vede:

P. Martin Sekanina

13. – 15. 3. 2020

VIR

PRO MUŽE OD 17 DO 35 LET

Srdečně zvou bohoslovci
www.knezskyseminar.cz

(Knižní tipy

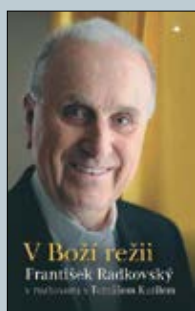
Karmelitánské nakladatelství

www.ikarmel.cz
Komenského 328, 509 01 Nová Paka
Velké nám. 36, 500 01 Hradec Král.
zasilky@kna.cz, tel. 384 420 295
www.kna.cz/prodejny

Tomáš Kutil

V Boží režii

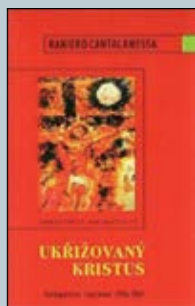
Rozhovor s Františkem Radkovským

Kvůli katolickému původu se málem nedostal na střední školu. A jednoduché to neměl ani později jako kněz v západních Čechách. Život Františka Radkovského byl plný překážek, on je ale s Boží pomocí dovedl vždy překonat. Popisuje cestu k biskupské službě i zakládání plzeňské diecéze takřkajíc na zelené louce. *Váz., 224 s., 296 Kč.*

Raniero Cantalamessa

Ukřižovaný Kristus

Komentáře k pašijovým čtením přednesené ve Svatopetrské bazilice za přítomnosti papeže při velkopáteční liturgii v letech 1996–2001. Mohou posloužit jako rozjímání o umučení i jako podněty pro novou evangelizaci. *Brož., 65 s., 89 Kč.*

Nový web s programem citové a sexuální výchovy

ČBK spustila web s programem výchovy ke zralé lásce po stránce citové a sexuální: <https://citovavychova.cz>. Jedná se o českou mutaci metodicky připraveného materiálu z roku 2016: www.educazioneaffettiva.org. Papežská rada pro rodinu na jeho přípravě spolupracovala se Španělskou biskupskou konferencí. V českých podmínkách je program vhodný pro 7. – 9. třídu, event. pro 1. a 2. ročník střední školy, a inspiraci v něm najdou rodiče, učitelé, kněží, animátoři a katecheté.

Citová a pohlavní výchova mladých lidí nabývá v současnosti na velké důležitosti. Je-li kvalitní, umožní mladým lidem odpovědět na povolání k lásce a vykročit ke šťastnému a odpovědnému životu. Na prvním místě se této výchovy musí co nejlépe zhostit rodiče, je to jejich právo a také povinnost. Rodičům v tomto úkolu pomáhá společenství církve a má být oporou i škola. Jsou dobře známy mnohé obtíže, které výchovu dětí ztěžují. Odpovědi má být vědomě přijatá odpovědnost za kvalitní a odpovídající pedagogické působení vychovatelů (rodičů, učitelů, kněží, katechetů) zvláště v oblasti výchovy k lidské lásce.

Program je realizací výzvy, kterou ohledně výchovy, a speciálně výchovy citů, formuloval papež František v *Amoris laetitia* (84, 259–290).

Výukový materiál je rozdělen do 6 částí: 1. Stan. Já. Jsem člověk. 2. Stanové tyče. Ty. Sexualita a citovost. 3. Stanové kolíky: Má svoboda přichází ke slovu. 4. Stanová lana: Nevhodné zacházení se svobodou. Hřích. 5. Střecha stanu. Vhodná pomoc. Morálka. 6. Dveře a zip stanu. Moje touha po opravdové lásce. Každá část obsahuje úvod k tématu, jednotlivé lekce s materiálem pro lektora a s pracovními listy pro účastníky kurzu.

Veronika Lehrlová Sekce pro mládež ČBK)

Deníček pro mládež jako pomůcka pro duchovní život

Jako praktická pomůcka pro duchovní život mládeže je nyní nově k dispozici Duchovní deníček 2020. Jedná se o týdenní liturgický deníček pro rok 2020, se kterým si mohou mladí a dospívající věřící lidé plánovat svoje duchovní cíle a efektivně tak posouvat vlastní úroveň katolického vzdělání, utužovat svoji církevní praxi a rozvíjet svůj vztah k Bohu, církvi a celému světu. Věříme, že tento projekt, který vznikl za podpory Nakladatelství svatého Izidora, dokáže pomoci mladým lidem uspořádat myšlenky a může se stát i podnětnou edukační pomůckou v rámci výuky náboženství, jednotlivých společenství mládeže nebo i větších celků. Proto vás prosíme o jeho propagaci mezi mladými lidmi ve vaší farnosti.

Více informací naleznete na webu www.duchovnick.cz. Objednávky lze poslat přes oficiální webovou stránku projektu, nebo přes naše centrum, kde máme k dispozici množstevní slevu. Myslíme si, že by „duchovníček“ mohl být pro mládež vhodným dárkem.

Bc. Miroslava Lacinová vedoucí Diecézního centra mládeže)

Hospic Anežky České očima pacienta

O hospicích jsem věděla jen to, že se v nich pečuje o staré, nemocné lidi. Když mne po operaci do tohoto zařízení přivezli, pomyslela jsem si, že jsem nemocná babička a asi sem patřím. Při příjmu jsem se trochu lekla, jestli si mne s někým nespletli. Ale s kým? Na VIP osobnost nevypadám, za chvíli jsem pochopila...

Na chodbě jsem potkala dvě pacientky v mém věku a sestřička, doprovázející mne na pokoj, s nimi promluvila s uctivým, laskavým tónem, s jakým před chvílí mluvila se mnou. Poznala jsem, že i staří zde zůstávají lidmi s jim náležející důstojností. V pokoji s útulným nábytkem mne zaujala polohovací postel, chránící pacienta před pádem, vybavená signalizačním zařízením a sestřičky, které s úsměvem opakovaly: „*Kdybyste něco potřebovala, zazvoňte na nás.*“

V noci jsem spala, snad i proto, že jsem neslyšela žádnou křičící pacientku, ani sestřičku, utíkající k ní s injekcí v natažené ruce. (Takové jsou noci v hospicích, říkála známá, která žádný hospic nikdy neviděla). Druhý den byla vizita, která nevypadala jako prostá kontrola či inspekce, byla to přátelská návštěva lékařů, prohlídka, při které mne na moji žádost informovali o nemoci. Pravdivě, byť šetrně. Na konci vizity nezapomenou lékaři dotknout se konejšivě ruky či paže pacienta.

Rozhodla jsem se najít na internetu, co hospic vlastně je. A našla jsem. MUDr. Marii Svatošovou. Ta viděla staré, nemocné lidi, které už běžná zdravotnická zařízení vyléčit nemohla, členové rodin bez spolupráce s odborníky nemocným pomoci neuměli, anebo nemohli, protože chodili do zaměstnání. Snad také z obavy, aby se otázka, co se starými nemocnými, neřešila eutanázií, založila paní MUDr. Svatošová hospicové hnutí a následně spoluzakládala hospice, první v Červeném Kostelci. Už vím, že hospice dříve chybějící, jsou dnes nezastupitelná zdravotnická zařízení, která uspokojují, co se týká zdraví, potřeby pacientů, stejně jako i sociální (sociální pracovnice mně v mnohém poradila). A není možné

opomenout potřeby psychologické i duchovní. Každý týden můžeme být na mši svaté, požádá-li někdo, přijde za ním kněz na pokoj. Někteří pacienti jsou věřící, mnozí lékaři také, věřící jsou i mezi dalšími ošetřujícími. Bez ohledu na víru, na vyznání, je personál skvělý. Je neuvěřitelné, co dobrých lidí se sešlo na jednom pracovišti. Snad je to i tím, že do zaměstnání s jejich odměnami by se nehlásili jiní, než filantropové, lidé s potřebou pomáhat slabším. Najdou se, i tací, kteří posílají zlé anonymy o hospici. Karel Čapek říkal: „*Anonym dbá na svoji důstojnost a pod své výmysly se nikdy nepodepíše.*“ Ráda jsem poznala Hospic v Červeném Kostelci, jehož pan primář MUDr. Jan Král říká, že doprovázet pacienty srovnané s lidmi i s Bohem je radost. A pan doktor tohoto zdravotního zařízení volá ve svém volném čase, snad z domova, aby se dověděl, kolik tekutiny jeho pacientka v daném dni dokázala vypít...

J. D., redakčně kráceno)

◀ S mostem se turistům znovu otevírá historická poutní cesta na vrchol Jagodná v Polsku (977 m. n. m.), kam je dovede žlutá značka. Most je navržen tak, aby ho v případě nutnosti mohlo přejet osobní auto. Foto: Barbora Cedidlová

Most spojuje Neratov s Polskem

Nedávno obnovená historická **poutní cesta mezi Neratovem a polským vrcholem Jagodná** v Bystřických horách láká stále větší množství poutníků. Nový Jánský most přes Divokou Orlici tak spojuje lidi stejně jako veškeré dění v Neratově.

Využívají ji chodci, cyklisté a při sněhové pokrývce také lyžaři. Malý most je jedním z výsledků práce na projektu Česko-polská Hřebenovka, který zajišťuje Euroregion Glacensis, sdružující příhraniční města a obce české a polské strany.

„Jakékoli vytvoření mostu mezi dvěma státy je určité symbolické propojení národů. V této oblasti se propojily turistické trasy mezi Orlickými a polskými Bystřickými horami přes krásné poutní místo Neratov,“ řekl sekretář sdružení Euroregion Glacensis Jaroslav Štefek a dodal, že za dobu existence Euroregion Glacensis postavili mnoho projektů a staveb. Realizace mostu na poutním místě byla podle něho, však nejnáročnější co se týká administrativy a stavebního povolení. Za stavbou za 1,4 milionu korun stojí sedmileté realizační úsilí.

Podle Antonína Nekvindy ze Sdružení Neratov neustále roste obliba poutního kostela v Neratově, a i z polské strany je velmi vyhledávaný především proto, že je otevřený 24 hodin denně. Neratov se díky Jánskému mostu stal křižovatkou na turistických trasách, což je důležité pro rozvoj celé oblasti a dá se předpokládat, že tato novinka s sebou přinese do Neratova i další finanční prostředky a zajistí práci místním lidem, protože na obou stranách hranice žijí lidé v opravdu těsném sousedství.

„Přestože se jednalo o stavbu svým rozsahem i náklady nevelkou, stála její realizace velké úsilí. Podařilo se udělat další cestu k neratovskému poutnímu místu, kam neustále přichází mnoho lidí hledajících klid a usebrání“, sdělil při otevření mostu Antonín Nekvinda.

Jánský most dlouhý 22 m a široký 2,5 m byl postaven vedle pivovaru v samém centru vesnice v místech, kde kdysi stával kamenný most ještě z dob, kdy sousední Kladsko bylo součástí českých zemí. V Orlických horách v Královéhradeckém kraji jde o nový přeshraniční most po 14 letech. V létě 2005 byl v Orlickém Záhoří otevřen silniční most do Polska, spojil obec s polskými Mostowicemi. Přeshraniční projekt Česko-polská Hřebenovka s rozpočtem přes 3,5 mil. eur zahájený v dubnu 2018 má být ukončen na podzim letošního roku. Součástí jsou rozhledny, informační centra, propagace regionu i dnes otevřený most. V roce 2019 byla otevřena vyhlídková plošina na Guzowatě u Radkówa, rozhledna v Nowé Rudě a na české straně rozhledna na Velké Deštné.

Poděkování

Papež František často zdůrazňuje, abychom se stále více stávali společenstvím misionářů, kteří jsou plni porozumění, mají široké srdce a radostnou tvář. A takového misionáře já znám.

Je jím dlouholetá diecézní ředitelka Papežských misijních děl v naší královéhradecké diecézi **Bronislava Halbrštátová**, které bych chtěl v tomto příspěvku moc poděkovat za její výraznou a obětavou práci pro misie. S koncem roku 2019 končí i její služba ředitelky v naší diecézi.

Její cesta s misie začala v roce 2008, kdy s týmem připravovala celostátní Misijní pouť v České Třebové, na které v květnu roku 2009 byla jmenována diecézní ředitelkou PMD tehdy ještě královéhradeckým biskupem Dominikem Dukou. Po pěti letech, tedy v roce 2014 byla jmenována diecézní ředitelkou Papežských misijních děl v královéhradecké diecézi a to tentokrát biskupem královéhradeckým Mons. Janem Vokálem

na další období. Ve své práci se věnovala všemu, co obnáší povinnosti tohoto pověření, a věřte, že toho není málo.

Jenom ve zkratce: Stála při organizaci všech Misijních dní ve farnosti Chocet od roku 2010 do roku 2018, i při zatím posledním setkání v Proseči. Příprava a moderování každoročních celostátních víkendových setkání Papežského misijního díla dětí byla opravdovou radostí nejen pro ni, ale hlavně pro každého ze zúčastněných, ať už z řad malých či velkých misionářů. V roce 2011 byla s týmem papežských misí v Zambii. Tuto zkušenost velmi dobře zúročila ve své přednáškové činnosti a katechetické praxi. Velký důraz kladla na výchovu dětí, které jsou organizovány v Misijních klubkách.

Papežská misijní díla

Na Kropáčce 30/1
500 03 Hradec Králové
www.missio.cz

Vzniklá přátelství s dětmi a vedoucími jsou na celý život.

Několikrát byla vyslána reprezentovat Českou republiku na Evropská setkání Papežského misijního díla dětí, kde se nesmazatelně zapsala svou bezprostředností a nadšením pro misie mezi dalšími evropskými kolegy. Stále se věnuje vedení Misijního klubka ve farnosti Slatina nad Zdobnicí a spolupracuje s Národní kanceláří PMD, připravuje materiály pro misijní výchovu dětí a Missio magazíny. Mohl bych ještě dlouho pokračovat ve výčtu její odvedené práce, mnozí z vás Bronislavu dobře znáte i z dalších aktivit v diecézi, ale hlavně jako člověka, který má široké srdce! Je plná energie a svou radostností přináší kolem sebe Boží lásku a pokoj! A takový má misionář být!

Děkuji za všechno, co vykonala pro královéhradeckou diecézi nejen na poli misí a přeji jí Boží požehnání do dalších let!

Leoš Halbrštát, národní ředitel PMD v ČR)

Exercicie Teologického konviktů

Ve dnech 20.–25.1. se v Rokoli konaly exercicie pro 18 studentů Teologického konviktů z Olomouce pod vedením P. Jana Linharta. Za královéhradeckou diecézi nastoupili do letošního ročníku dva adepti.

PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA

missio.cz

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA
NA KROPÁČCE 30/1, 500 03
HRADEC KRÁLOVÉ
TEL.: 604 838 882,
E-MAIL: PMD@MISSIO.CZ
WWW.MISSIO.CZ

DĚTSKÝ DOMOV BAMBINI V DIECÉZI LIRA

ČÍSLO ÚČTU:

72540444/2700

VARIABILNÍ SYMBOLOU:

40

**DĚKUJEME
ZA VAŠI
PODPORU!**

REALITA ZDE JE TAK SYROVÁ, ŽE SI JI LZE STĚŽÍ PŘEDSTAVIT. SESTRA DEMMY Z KONGERACE SESTER MARIE MATKY CÍRKVE, SBÍRÁ DĚTI NA ULICÍCH, NA VEŘEJNÝCH TOALETÁCH NEBO V BUŠI. MNOHO MATEK OPOUŠTÍ SVÉ DĚTI ZE ZOUFALSTVÍ KVŮLI HIV NÁKAZĚ, KTEROU SAMY MAJÍ, A NEMAJÍ SÍLU STARAT SE O DÍTĚ. NEBO JDE O MATKY, KTERÉ JSOU ZOUFALÉ Z VÁLEČNÉHO KONFLIKTU, PŘED KTERÝM SEM Z BLÍZKÉHO SÚDÁNU UPRCHLY. DŮM JE SÁM VELMI CHUDÝ, NĚKDY SESTRA MŮŽE JEN SEDĚT A PLAKAT SPOLU S HLADOVÝMI DĚTMI... NAŠE PODPORA JÍ POMÁHÁ ČÁSTEČNĚ POKRÝT NÁKLADY NA JÍDLO, LÉKAŘSKOU PĚČI A NAPŘÍKLAD CESTY DO NEMOCNICE.

UGANDA

PAPEŽSKÉ
MISIJNÍ
DÍLO DĚTÍ

Vydali se spolu do betléma, aby pomohli dobré věci

Živý betlém s více než padesáti postavami, hudebníky a zvířaty na Palackého náměstí zahájil v sobotu 11. ledna ráno Tříkrálovou sbírku v Poličce. Stovky lidí už vyhlížely příjezd tří králů na koních s průvodem koledníků z Charity, kterým pak hromadně požehnal na cestu pan farář Tomáš Enderle. Na jeho výzvu ještě všichni vystříhli českou vánoční koledu Narodil se Kristus Pán a některé královské trojice si vystály frontu i na osobní požehnání. A živá byla taky hudba v podání výtečné skupiny Small band i rozmanitá zvířata. Koně, ovečky nebo telátka byli hlavně pro malé děti netradiční zážitek. „Živý betlém se nám líbil moc, nejvíc koně. Koledujeme poprvé, ale písničku jsme natrénovaly docela rychle,“ podělily se o své dojmy tři usměvavé kolednice, povětšinou čerstvé školačky, které šly zpívat do domova důchodců.

S nadšením a vírou

Nejsou herci, přesto se ono lednové ráno oblékli do kostýmů a společně sehráli živý betlém pro stovky diváků v samotném centru města Poličky. Co je k tomu vedlo? Především nadšení, dobré vedení a víra, že to pomůže dobré věci. Zástupci všech generací, celé rodiny, studenti, děti a hudebníci se na jednu

☛ V živém betlému v Poličce účinkovaly přes čtyři desítky dospělých a dvanáct dětí. Foto: Jana Karasová

☛ Tři mudrci na koních a hvězdonoš vedli průvod koledníků městem Polička. Foto: Jana Karasová

hodinu proměnili v boží lid a rodinu s malým Ježíškem, kterému se za zvuku fanfár přišli poklonit mudrcové z Východu na koních v čele průvodu sto padesáti tříkrálových koledníků. Svě dary mu přinášeli také lidé rozmanitých řemesel. Tomu všemu přihlíželi rodiče s dětmi, koledníci i kolemjdoucí. Maminky i tátinkové trpělivě svým zvědavým ratolestem vysvětlovali, co se to vlastně u nich na náměstí odehrává.

Bez rozdílů věku

Role Marie se tentokrát ujala 21letá studentka Doris. V představení účinkovala poprvé a nelituje, i když ji potom pěkně zábly ruce. Přiznala, že ji překvapilo, kolik lidí se přišlo podívat. Jako malá chodila koledovat na Tříkrálovou sbírku, ale že letos slaví už své dvacáté narozeniny, netušila: „Chtěla bych jí popřát hodně štědrých dárců. A Charitě, aby pomáhala tak dobře, jako doposud, a pořád se i dál rozrůstala.“ Sama by ráda jednou pomáhala dětem, studuje speciální pedagogiku a chtěla by se věnovat logopedii.

Pokračování na straně 32 >>>

»»» Pokračování ze strany 31

„Bylo to pěkné zakončení Vánoc a lidem jsme taky připomněli jejich smysl. Mám z toho radost,“ svěřil se pan Kutil, který letos v představení povýšil z úlohy stromečkáře na statkáře. Selskou rodinu sehrála se svým manželem a malými dětmi i paní Markéta, která se pohybuje na vozíku a svým dětem našila také slušivé dobové oblečky. Představitel mlynáře, který v betlému rovněž účinkoval s celou rodinou, si zase letos obstaral stylový dřevěný trakař na pytle s moukou. U malých i velkých diváků zabodoval i řezník, kterého hrál opravdový mistr svého řemesla. A na pochoštění na faře, kde jsme se všichni příjemně zahřáli a pochutnali na pečených dobrotách, už spolu plánovali, které řemeslo by mohlo oživit hru za rok.

Dali život tradici, která pomáhá

A kdo za tím vším stojí? „Charita pořádá průvod a farnost živý betlém. Hodně nám pomáhají také hudebníci ze skupiny *Small band*, koňáci *Stodolovi* z *Oldříše* nebo místní podnik *Agronea*,“ vysvětlila mi hlavní organizátorka Štěpánka Dvořáková z poličské Charity a ještě přiblížila více ze zákulisí: „V představení hrají farníci a naši přátelé. Kostýmy máme hlavně z našeho terapeutického obchůdku *Fimfárum*. Někteří si je ale chystají i sami včetně rekvizit. Každý, kdo může, přiloží ruku k dílu.“

V Poličce se tak podařilo uvést v život myšlenku dát prostor malým koledníkům v živém betlému a také smelit lidi různého věku, profese i víry při jeho přípravě a produkci. A to vše pro dobrou věc – pomoc nemocným a potřebným, o které Charita ve městě a regionu pečuje. Děkujeme!

Jana Karasová)

(Na Poličsku koledovali králové s požehnáním od pana faráře Enderleho. Charita z darovaných peněz podpořila ošetrovatelskou službu, domácí hospic a rekonstrukci charitního domu IV. pro sociální služby. Foto: Jana Karasová

(AKTUALITY

V charitním centru pro lidi bez domova jsou na mrazy připraveni

Hradec Králové: V Domě Matky Terezy v Hradci Králové mají již od loňského prosince nastaven zimní provoz. Mrazivé počasí zatím nenastalo, ale i tak mohou klienti denního centra zůstat ve službě o hodinu déle. Kromě možnosti hygieny mohou každý den v týdnu využít i polévku zdarma. V pondělí dobrovolnice místo polévky vaří guláš, na který dlouhodobě věnuje maso hradecký dárcce. Kdo chce využít noclehárnu je k dispozici 90 míst. Šedesát lůžek je v Domě Matky Terezy na Pouchově a třicet pro muže v zimní noclehárně ve veřejné části letiště. Z toho je 60 míst pro muže a 30 pro ženy. Vánoční období v azylovém domě zahájili setkáními s klienty o adventních nedělích a tradičně připravili Štědrovečerní večeři, tentokrát pro 80 klientů.

„V sociálním šatníku máme dostatečné zásoby teplého oblečení, dek a spacáků. V tomto období také pomáháme mnohem intenzivněji v terénu. Iglou, která ochrání ohroženého člověka, máme opět připravená a zajistili jsme také jedno větší pro pár,“ doplnila Dana Pechová, vedoucí Domu Matky Terezy při Oblastní charitě Hradec Králové. Více také na www.charitahk.cz.

Jana Karasová)

(KALENDÁŘ AKCÍ

Výstavy Adopce na dálku

- 4. února – 17. března, Jaroměř: Svět indických dětí, Městská knihovna.
- 3. února – 30. března, Pardubice: Za naše úspěchy vděčíme Vám, Sokolovna.

Více na www.adopce.hk.caritas.cz.

Akce pro tříkrálové koledníky

- 8. února, Hradec Králové: Promítání pohádky Ledové království 2 v Kině Bio Central. Více na www.charitahk.cz.
- 9. února, Polička: Promítání pohádky Hodinářův učen v Tylově domě. Před produkcí krátký sestřih z Tříkrálové sbírky 2020 na Poličsku. Více na www.policka.charita.cz.
- 26. února, Králupy: Zapomenutá pohádka v podání Divadla Koňmo v Klubu Na Střelnici od 17 hod. Pohádka na motivy známého výroku Václava Havla, že pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí. Představení kombinuje hru s marionetami, činohru a živě provedené písně. Vhodné pro děti od 4 let i jejich rodiče. Vstupné je dobrovolné. Koledníci a všichni, kdo pomáhají s Tříkrálovou sbírkou, mají vstup zdarma. Více na www.uo.charita.cz.

Ať pomáhá dál těm, kteří to potřebují

Už podvacáté přinesli tříkráloví koledníci začátkem ledna novoroční přání a poselství Vánoc do tisícovek domácností ve stovkách měst a obcí v naší diecézi. Díky větší štědrosti dárců, připojení nových dobrovolníků a obcí vynesl jubilejní ročník sbírky rekordní částku ve všech našich regionech. Charity z darovaných peněz podpoří především své služby na pomoc nemocným a potřebným tam, kde byly příspěvky vybrány.

Ulice zaplavily tisíce koledníků

„Ať pomáhá dál těm, kteří to potřebují, všem nemocným a lidem v nouzi. Aby byli všichni zdraví a také hodně štědrých dárců,“ to vše přáli koledníci, kolemjdoucí i sami dárci Tříkrálové sbírce ke kulatým 20. narozeninám. S koledováním nejvíce pomáhali školáci, skauti, farníci, charitní zaměstnanci a dobrovolníci. Jen v naší diecézi jich bylo letos kolem patnácti tisíc. Bez jejich pomoci by nebylo možné takovou charitativní akci uspořádat. Královské trojice zazpívaly a rozdávaly radost také pacientům v nemocnici, obyvatelům v domovech pro seniory a dětem v mateřských školkách.

„Velké poděkování všem pořadatelům, koledníkům, průvodcům, duchovním, vedením měst a obcí, farníkům, dárcům a dalším, kteří se podílejí na průběhu Tříkrálové sbírky. Sběrka se stala fenoménem, který přenáší vánoční poselství lásky a vzájemného sdílení do celého nadcházejícího roku, šíří dobrou zvěst, přání pokoje a radosti, nabízí příležitost podělit se a pomoci potřebným a strádajícím, otevírá lidská srdce a obrozuje celou společnost,“

Do ulic krajského města Hradce Králové vyrazila v úterý 7. ledna na koledu stovka královských trojic s požehnáním od generálního vikáře Jana Paseky. Foto: Jana Karasová

K+M+B 2020 všem přeje Anna Maclová, ředitelka Diecézní charity Hradec Králové.

Koledu provázela i spousta akcí

V **Hradci Králové** koledovali tři králové v úterý 7. ledna s požehnáním od generálního vikáře Jana Paseky. Koledníci navštívili domácnosti i instituce a nechyběly ani hudební skupinky. V katedrále Sv. Ducha byla také k vidění výstava fotografií Anny a Petra Maclových, které zachycují začátky koledování v krajském městě.

V **Pardubicích** zahájili Tříkrálovou sbírku v pondělí 6. ledna na Pernštýnském náměstí. Koledníky vyprovodili svým zpěvem Bonifantes s Adélou Krátkou. Na cestu jim požehnal biskup Josef Kajnek a tři krále přišli pozdravit také vicehejtman Roman Línek, poslanec Marek Výborný a další osobnosti. Před slavnostním zahájením sbírky projely městem tři královny na koních díky spolku Apolenka.

Živý betlém s více než padesáti postavami, zvířátky a průvodem koledníků s králi na koních zahájil sbírku v **Poličce** v sobotu 11. ledna. Také v **Humpolci** tradičně odstartoval koledování živý betlém se skutečným miminkem v jesličkách už v neděli 5. ledna. Tříkrálové průvody s mudrci na opravdových velbloudech prošly hned čtyřmi městy na **Orlickoústecku** o druhém lednovém víkendu.

Pokračování na straně 34 >>>

Historickým centrem města Pardubic projely na Tři krále i královny na koních díky spolku Apolenka. Foto: Anna Maclová

◀ V Poličce poznáte koledníky už zdaleka i díky jejich zářivě žlutým korunám. Za pomoc při Tříkrálové sbírce jim Charita poděkuje také promítáním pohádky. Foto: Jana Karasová

>>> Pokračování ze strany 33

Benefiční koncerty podpořily sbírku ve více než desítkách měst a obcí v diecézi. Děkujeme rovněž všem, kteří zaslali dárcovskou SMS o Tříkrálovém koncertu, jenž odvysílala Česká televize v neděli 5. ledna. Lidé odeslali celkem 12 769 DMS v hodnotě 922 151 Kč.

Akce pro koledníky jako poděkování za pomoc při Tříkrálové sbírce připravily pro své koledníky Charity ve Dvoře Králové nad Labem, Hradci Králové, Králíkách, Litomyšli nebo Poličce. Koledníci se zapojili i do celostátní fotosoutěže.

Tradice, která pomáhá

Celkový výtěžek dvacáté Tříkrálové sbírky se také překvapivě zakulatil a už v době uzávěrky překročil 20 miliónů korun. Darované peníze pomohou nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším potřebným především v regionech, kde byly vykoledovány. Část výtěžku sbírky bude věnována na humanitární pomoc do zahraničí.

◀ Při mapování své trasy mnozí koledníci spontánně využili moderní techniku. Foto: Jana Karasová

Například na **Hradecku a Pardubicku** z výtěžku sbírky podpoří **hospicovou péči** o nevléčitelně nemocné. Ve **Dvoře Králové nad Labem** a okolí lidé přispívali na **centrum Klubko**, které pomáhá pěstounským rodinám. Oblastní charita **Červený Kostelec** z vybraných peněz vymění stará **okna v Domově sv. Josefa** pro nemocné s roztroušenou sklerózou v Žirči. Na **Kutnohorsku** z tříkrálových darů podpoří **dobrovolnické programy** v nemocnicích a sociálních zařízeních. Na **Orlickoústecku a Chrudimsku** použijí vykoledované peníze na podporu **charitní pečovatelské služby**. Oblastní charita **Nové Hrady** z výtěžku sbírky rozšíří **Dům sv. Josefa** v Chotovicích, kde pomáhají handicapovaným, seniorům a rodinám s dětmi.

Naše Charity věnují část výtěžku ještě na **humanitární projekty v Indii**, které realizuje Diecézní charita Hradec Králové – kvalifikační kurzy pro mladé lidi bez vyučení a dětské večerní vzdělávání v Bangalore a také na projekt Univerzita v Belgaum.

Dílní výsledky, fotografie i videa z koledování najdete na webových stránkách www.hk.caritas.cz a www.trikralovasbirka.cz.

**Děkujeme všem štědrým dárcům, koledníkům a dobrovolníkům,
že nám pomáháte pomáhat!**

Centrum pro rodinu

Biskupství královéhradeckého

v rámci Národního týdne manželství

pořádá

jednodenní duchovní obnovu pro manželské páry

„Láska a úcta“

Vyhradíme si v Týdnu manželství čas
na náš vztah

Kdy: sobota 15. února 2020 (9-16 hod.)

Kde: Hradec Králové, v prostorách ZŠ Jana Pavla II.

Duchovní obnovou provází P. Miloš Kolovratník

Orientační výše příspěvku činí 200 Kč za pár.

Bližší informace o akci naleznete na

www.bihk.cz/pastorace/centrum-pro-rodinu

Na akci se prosím přihlašujte přes uvedené kontakty nejpozději do 9. 2. 2020.

Kontakt:

Centrum pro rodinu

Biskupství královéhradeckého

Velké náměstí 32,

500 03 Hradec Králové

E-mail: crhk@bihk.cz

tel. 495 063 430

J.E. ThLic. Karel Otčenášek, O.S.L.J., PaedDr. h. c.
1920–2011

*„Caritas Dei, patientia Christi, honorificentia populi nostri“
„Láska Boží, trpělivost Kristova, čest našeho lidu“*

STOLETÍ KARLA OTČENÁŠKA

Spolek Saeculum, z.s. ve spolupráci s Biskupstvím královéhradeckým pořádají

VEŘEJNOU SBÍRKU

za účelem **zhotovení pamětní desky arcibiskupu Karlu Otčenáškovi**, která bude odhalena v jeho rodném Českém Meziříčí v květnu 2021, a spolufinancování akcí v rámci projektu **Století Karla Otčenáška**, které začne v dubnu 2020 u příležitosti stého výročí jeho narození.

Celé znění osvědčení o veřejné sbírce a více informací o projektu **Století Karla Otčenáška** najdete na stránkách www.karelotcenasek.cz.

JAK PŘISPĚT?

Převodem na transparentní účet sbírky: 2801718134/2010 Fio banka

Děkujeme za každý příspěvek.

S žádostí o potvrzení daru je možné se obrátit na níže uvedené kontakty.

Kontakty:

Saeculum, z.s., Bratří Čapků 877, 500 03 Hradec Králové
www.karelotcenasek.cz